

Flacăra

• Fondată în 1911 de C. Banu • Nr. 46 • 18-24 XI 1992 •

Director: GEORGE ARION

Redactor șef: LIVIU TIMBUS

Cu aparatul fotografic mascat, în lumea interlopă a căminelor studentești • hoție, trafic, prostituție

În spatele acestui aparent inofensiv chioșc, se descarcă „marfa”. Unii tratează „afacerile”, alții țin de șase. Cu toată vigilența lor, n-au observat prezența fotoreporterului. Amănunte în paginile 8-9.

Colet macabru predat Poliției:

Intestine umane într-o pungă de plastic

pag. 2

O ofertă senzațională! Să lucrați la Publicațiile Flacăra

Dacă aveți talent gazetăresc
Dacă nu vă sperie munca
Dacă urâți minciuna
Dacă știți să vă descurcați în situații dificile
Dacă nu vă inhibă un câștig mare
Dacă nu sunteți prea tânăr și fără experiență
Dar nici prea bătrîn ca să fiți blazat
Noi vă așteptăm la redacție
Avem libere doar 3 posturi de redactor pe probleme politice și sociale.
Însă avem, pentru amatori, 4 posturi libere la Departamentul Publicitate.

După cum ați observat, Flacăra încearcă să rămână cel mai ieftin săptămînal:

Tiparul și hîrtia s-au scumpit (și vor continua să se scumpească). O protecție față de această scumpire este abonamentul la revistele Flacăra și Rebus. Pe toată durata abonamentului prețurile vor rămîne nemodificate!

Flacăra – 35 lei.

Rebus – 50 lei.

O investiție sigură – abonamentul pe un an.

Povestea dramatică a comisarului Cattani
(Michele Placido) continuă și în acest număr

pag. 16

Scandalul de la Curtea Angliei

ACUZAȚIE GRAVĂ: DUPĂ CĂSĂTORIE, LADY DI A AVUT TREI AMANȚI

pag. 13

Germania — cele mai multe cereri de azil din România

• in luna octombrie, cifră record: 15.007

pag. 3

Ce se mai fură în București

pag. 4

NABABI BURLACI

pag. 12

SPORT • DIVERTISMENT • REBUS • UMOR

GEPA

Calea
Dorobanților
nr. 111
București

Electro Center

FLASH

Cronica

de trei minute

● „Metoda Stolojan“ în chestiunea sindicatelor dă din nou roade — cererile șoferilor sint aminate cu subtilă diplomatie. Până trece pojarul ● Nimeni nu a parlamentat mai cu efect în fața unor lideri sindicali belicoși așa cum a făcut-o dl. Theodor Stolojan. Azi, se fii marilor centrale sindicale, de atitea ori trasi pe sfoară, îl numesc „Sinistrul”. ● Alianța Civică dă vot de încredere guvernului FDSN. Motivul e simplu — partidul domnului Ion Iliescu a câștigat alegerile și trebuie să-și asume guvernarea. Abia după aceea putem să cerem socoteală, opinează membrii din conducerea A.C. ● Gilceavă în Asociația Pro-Basarabia și Bucovina: simbătă, filiala „Pan Halippa” din București a acestei asociații conduse de dl. N. Lupan și-a criticat cu strâșnicie liderii pe motiv că vor să facă un partid al reîntregirii. Devenind partid, ideea unionistă va pierde numeroși adepți, susțin bucu-reștenii ● Dl. Leonti Sănduleac declară în presa de limbă ucraineană de la Cernăuți că șoselele din România sint periculoase deoarece sint pline de căruțe. Dl. Sănduleac este ambasadorul noului nostru vecin Ucraina, acreditat recent la București ● S-a găsit o explicate ieșirilor domnului Oliviu Gherman din prezidiul Senatului tocmai în momentele cele mai fierbinți. Dl. Gherman iese ca să-i telefoneze șefului său (nărav vehi), dl. Ion Iliescu, pentru a primi indicații. Așa se asigură fără greș separația puterilor în statul român post-decembrist. ● Regimul de după decembrie 1989 se poate lăuda cu o realizare: darea în folosință a crematoriului uman din București ● O declarație incredibilă face agenției A.M. PRESS o persoană cu acces în sferele oculte ale puterii de la București: „România, în următorii patru ani, va fi ca un tren pe o linie de garare care așteaptă ca Rusia, cu credite din Apus, să demareze, luind la remorcă și trenul Bucureștilor (...). Misiunea puterii de la Cotroceni este să mențină România cât mai departe de Occident în tot acest interval de timp. Toți rusofiliile comuniști, din România sint acum la putere...”. ● Surse guvernamentale dau indicii despre o nouă criză a zahărului. ● A fost înființat Cercul Militar din București — Chișinău ● O sursă din județul Constanța afirmă, în urma unei documentări în port, că la începutul săptămânii trecute au fost exportate în secret 22 mii tone benzină ● Bilanțul săpăturilor de la Căciulați — Snagov se ridică la circa 300 de schelete descoperite ● Surse bine informate anunță că aratul unui hectar de teren va costa la primăvară circa 40 mii lei. De unde să-și scoată țărâna? ● O știre terifiantă: cu gunoarele municipiului Craiova se hrănesc mii de porci, printre care și cei 500 de godaci ai unui funcționar al Mitropoliei. ● Gropile de pe șosele din țara noastră duc la pagube care anual înseamnă 1,6 miliarde dolari. Aproape cît o autostradă București — Constanța ●

EUGEN MIHAESCU ■

Un artist:

VASILE GRIGORE

Tablourile lui Vasile Grigore aparțin unei lumi care veneratează sărbătoarea. Dar în fiecare dintre pinzele sale se simte efortul de a o cunoaște. Ea nu este oferită pe favă, ca un cadou prețios, ci este cucerită cu o trudă și cu o migală ce nu pot scăpa unui observator atent. „Omul are dreptul la bucurie”, pare să spună marele artist, „însă el trebuie să știe s-o descopere, să și-o apropie”. Vizitați-i expoziția deschisă de curînd la Sala Maură a Cercului Militar din București și vă veți convinge singuri de adevărul acestor afirmații. Veți pătrunde într-un univers inconfundabil, ale cărui repere nu le veți uita niciodată, de o căldură umană copleșitoare, semn al unei infinite dragoste de viață.

GEORGE ARION ■

Șoarecii au încurcat-o rău de tot

● Barabasi Laszlo este un om pașnic din Odorheiu Secuiesc. Are 49 de ani și are familie. Cum s-ar zice, omul potrivit la locul potrivit. Liniștea i-a fost perturbată de șoareci, împotriva cărora duce un război pe toate planurile. Dar, pentru că dracii de șoareci erau așa de mulți și negăsind un mijloc eficient de a-i distruge cît mai repede, i-a venit o idee: să organizeze un poligon de tir. În acest scop, și-a făcut rost de un pistol cu aer comprimat, marca „TEX”, model 3, seria 55496, calibrul 4,5 mm, pistol ajuns, pe cine știe ce căi, din Cehoslovacia. Nu se cunoaște precis cîți șoareci și-au dat obștescul sfîrșit. Poliția i-a

încurcat socotelile și i-a confiscat frumusețea de pistol. Ei, da, dar pe șoareci cine îi mai prinde?

● Ioan Samuel Ciocian, din Zalău, are 17 ani. O vîrstă la care gîndurile zboară în varii direcții; benefice sau nu pentru personalitatea unui

Milionar la 17 ani

tînar. Fără școală, fără ocupație, ce putea să facă, și cum să-și omoare timpul? În neîntîrmita lui dragoste pentru bani, și cum nu avea arginți, s-a exersat în meseria de... spărgător! A început pe raza județului Sălaj, apoi prin țară, unde a spart biserici și magazine, luînd în special aparatură electronică și alte mărunțișuri. Valoarea lor trecînd peste un milion de lei.

teren vîran de pe aleea Pravaț, Sectorul 6.

Conținutul pungii a fost ridicat de I.M.L., în vederea expertizării. Procuratura și Poliția încearcă să dezlege enigma. Vom reveni cu amănunte.

DORIN GHERGHINESCU ■

Dumitru Tapie și Bernard Sechelariu

Despre omul de afaceri băcăuan, Dumitru Sechelariu, proprietar a 12 stații de benzină și al cîtorva magazine și restaurante, se spune că e un Tapie al fotbalului nostru. Motivele sint aceleași pentru care francezii afirmă — sintem convinși — că Tapie e un Sechelariu al fotbalului francez. Spre deosebire de francez, însă, domnul Dumitru Miliardaru e foarte explicit cînd vine vorba de povestea succesului său. Dealtfel, nici nu-i ceva ce trebuie ținut secret: „Să deschidă toți cei 23 de milioane de români cîte 12 stații de benzină și mai multe restaurante fiecare și se vor îmbogăți imediat”. Dacă fotbaliștii „Selenei” ar fi învins „Steaua”, prima de

joc ar fi fost de 120 000 lei pe jucător (adică 250 dolari, respectiv 31 540 yeni). Cum „Selena” a pierdut cu 2—0, primă a fost de numai 30 000 lei. La o înfrîngere cu 5—0, primă n-ar fi depășit salariul pe o săptămînă al primului ministru. Decît să cheltuiască atîta pe niște înfrîngeri, n-ar fi fost mai ieftin să se fi alcătuit un lot de prim-ministri?

A dat suspendarea-n reviste

Fiindcă e vorba de cultură, fenomenul se cheamă nu moarte ci suspendare. Au decedat prin suspendare publicații care au străbătut un secol, două războaie mondiale, un război balcanic, paisprezece congrese ale PCR, două cutremure mari și o

dictatură: Contemporanul, Albina, Arhitectura, Tribuna. În Ministerul Culturii, mai mulți înalți funcționari continuă să rimească salariu

S-a spînzurat în cabina tractorului

Gheorghe Bușcă, 37 de ani, tractorist la S.M.A. Măgurele, domiciliat în strada Anghel Dogaru, nr. 31, sectorul 5, s-a spînzurat în cabina tractorului (! ? !). Tractorul era pe tarlaua „Tufani”, din cuprinsul comunei Jilava. (D. G.).

deoarece treaba lor e să administreze revistele care nu mai există. „Contemporanul” va fi sponsorizată, se pare, laolaltă cu echipa „Selena” și va publica romane, poezii, eseuri și articole de cultură legate de lumea fotbalului, de sublimul lui. Tranziția are astfel coordonate precise: de la Eminescu, Beethoven și Brîncuși, la Șumudică, Tîră și Cioloboc.

Doi ani fructuoși ai Alianței Civice

„Nu putem reuși decât împotriva”

La doi ani de la înființare, Alianța Civică a organizat o conferință de presă, cu care ocazie a fost pusă la dispoziția invitaților **Declarația de reconciliere națională** și o **Declarație de principii** referind la posibilitatea ieșirii din criză printr-un efort concertat și orientat.

Cum în întimpinarea întrebărilor ziariștilor s-a vorbit despre „restabilirea criteriilor morale ale societății civile”, am avansat primii, din partea revistei **Flacăra**, următoarele două teme de discuție:

1. E moral sau imoral faptul că, deși a polarizat preocupările politice a două treimi din electorat, candidatul Convenției Democratice, Emil Constantinescu, a preferat să se retragă la catedră, abandonând prim-planul luptei pentru afirmarea programului opoziției?

2. Cum va considera Alianța Civică întâlnirile cu șeful Comisiei pentru cultură și mass-media a Senatului, Adrian Păunescu?

Că întrebările noastre au fost oportune o dovedește faptul că, practic, întreaga întâlnire s-a centrat pe lămurirea chestiunilor și că intervențiile colegilor din sală au fost pline de temperament. Iată ce a răspuns Ana Blandiana:

1. După alegeți, Convenția Democratică nu a mai avut decât o singură ședință, deoarece parlamentarii au fost foarte preocupați de problemele directe ale organizării Senatului și Camerei deputaților, pentru formarea noului guvern. Foarte curând va avea loc o nouă ședință a conducerii, imediat ce domnul Emil Constantinescu va reveni din Germania, unde participă la un colocviu. Acum se va proceda la reorganizarea CD. Nu e adevărat ce

s-a spus, că domnul Corneliu Coposu nu vrea să cedeze președinția. Dimpotrivă, domnul Coposu este cel care a propus ca Emil Constantinescu să candideze la președinția CD, să fie președintele Convenției Democratice. Astfel, câștigul moral din alegeți va fi instituționalizat. Faptul că Emil Constantinescu nu a candidat pentru Senat arată că rolul Convenției nu e numai acela de a furniza parlamentari de opoziție. Ea trebuie să devină centrul în jurul căruia se organizează forțele civice și politice din opoziție.

2. Nici unul dintre noi nu sintem parlamentari, deci Alianța Civică nu are întâlniri directe cu Comisia respectivă. Nu putem decât să împărtășim uimirea, mai bine zis consternarea, la aflarea vestii că o comisie atât de importantă a Senatului, importantă și pentru definirea orientării generale a României, a fost oferită forțelor de extremă stângă, care nici nu fac un secret că sint de stînga și că doresc să restaureze practici și idei dinainte de revoluție.

Concluzia generală a întâlnirii, nuanțată și în dialogurile finale „la un pahar de șampanie aniversar”, a fost că deza Alianței Civice „Nu putem reuși decât împreună” comportă o ameliorare, în sensul că ar putea să devină: „Nu putem reuși decât împotriva”. Alianța Civică va fi împotriva tuturor forțelor care tind să atenteze la starea democratică, o opoziție de principiu și un arbitru civic.

TUDOR OCTAVIAN ■

Să dai drumul la ciine după ce lupul a ajuns în pădure

Eu n-am dat niciodată în Televiziune, așa cu păcate cum este ea, din solidaritate de breaslă, fiindcă și acolo sunt ziariști de-ai noștri, oameni care-și câștigă cu multă trudă pînă, și mai sunt și crainice și prezentatoare frumoase și alte lucruri bune. Continuind pe această linie, n-as vrea să fiu prea aspru nici cu simpaticul nostru coleg Mihai Tatulici. Dar citeva cuvinte despre emisiunea „Veniți cu noi pe programul doi” de luni, 9 noiembrie, trebuie să spun.

În vorba, după cum se știe, de acea înregistrare făcută la sfîrșitul lui august cu privire la incidentul de la Constanța („De ce huidul, măi animalule?”) și ținută la secret, pentru a nu influența alegeții. Emisiunea — s-a convins, cred, toată lumea — a dovedit că n-avea în ea nici un fel de dinamită, că era oarecare.

Și totuși, programarea acum a emisiunii interzise în august nu înseamnă triumful inutilității.

Mai întîi, ea este menită să arate lumii că nu există probe care să susțină asertiunea cum că dl. Iliescu l-a strîns de gît pe ziaristul constănțean. S-a vorbit de o casetă realizată de poliție. De va fi existat o astfel de casetă și de va fi fost ea incriminatoare pentru dl. Iliescu, putem fi siguri că poliția, prin reprezentanții ei cei mai autentici și mai autorizați, a fost gata mai degrabă să înghită caseta, cu carcasa cu tot, riscînd cea mai gravă ocluzie intestinală, decât s-o dea spre difuzare la TVR.

În al doilea rînd, dărea pe post a emisiunii ținute mai bine de două luni la congelator are rolul de a-i oferi dlui Tatulici prilejul unei fine și nu prea umilitoare autocritici. Lingușirea

dlui Iliescu de către Mihai Tatulici explică de ce talentatul realizator nu numai că n-a fost ca urmare a bătoșeniei sale de cînd cu înregistrarea emisiunii, mazălit, dar a apărut și mai frecvent pe micul ecran. În ceea ce privește scrisoarea tatuliciană către președintele Iliescu, după ce acesta fusese (re)ales, ea seamănă foarte tare cu cea trimisă de Adrian Păunescu celui mai bun fiu al poporului, scrisoare în care bardul (ce tocmai fusese înlăturat de la „Flacăra”) zicea că orice s-ar întîmpla, el îl va iubi pe Ceaușescu fără conținere.

Și încă un lucru deosebit de important. Că T.V.R. va fi mereu la cheremul dlui Iliescu, orice eforturi în sens contrar ar face ziaristii onști de acolo, o în afara oricărei discuții. Nu dă el, președintele de acum al României, cea mai grozavă jucărie din cîte a moștenit de la odios. Deosebirea e de manieră: genul de la Scornicești își subordonează Televiziunea pe tată, brutal, fără false pudori și fără menajamente, în timp ce dl. Iliescu se străduiește să facă același lucru (să-și subordoneze T.V.R.) în chip mai subtil, mai mascat, mai indirect, mai pe ușa din dos.

ION D. GOIA ■

Germania:

Cele mai multe cereri de azil din România

• În luna octombrie a fost înregistrată o cifră record

Serviciul federal pentru recunoașterea refugiaților străini a înregistrat în luna octombrie 1992 un număr de

48 965 cereri de azil, cu 3206 mai multe ca în luna precedentă. Principalele țări de unde vin aceștia sint:

România	15 007 persoane	în luna precedentă	17 240
fosta Iugoslavie	9 402 persoane	"	7 617
Bulgaria	5 184 persoane	"	4 669
Turcia	2 807 persoane	"	2 053
Algeria	1 352 persoane	"	935
fosta URSS	1 054 persoane	"	1 054
Vietnam	1 188 persoane	"	1 007
Zair	1 004 persoane	"	774
India	902 persoane	"	701
Ghana	830 persoane	"	711

Numărul cererilor de azil înregistrat în octombrie este cel mai mare de pînă acum (numărul record a fost înregistrat în iulie 1992: 46 496). Pe primul loc se situează din nou solicitanții de azil din România.

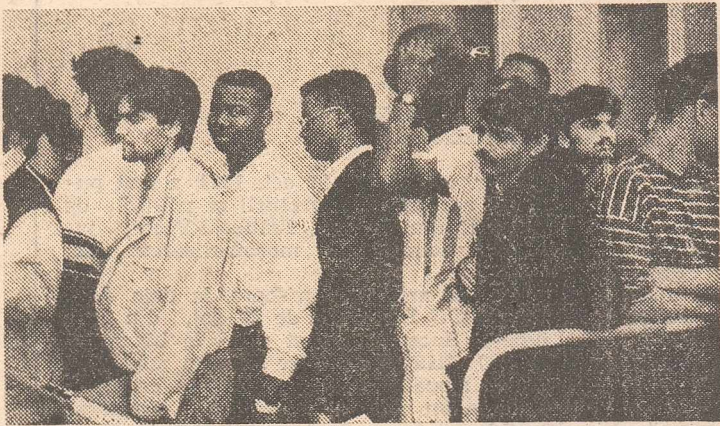
În primele zece luni ale acestui an au cerut azil 368 536 de străini. În comparație cu cifrele anului precedent (ianuarie-octombrie 1991: 203 321), aceasta înseamnă o creștere de peste 81%.

În luna octombrie, Serviciul federal a verificat cererile a 16 362 de persoane. A fost acceptat un număr de 708 persoane (4,3%), respinse 11 597 persoane (70,9%) și rezolvate în alt mod cererile a 4 057 persoane (24,8%).

Între ianuarie-octombrie, Biroul federal a verificat cererile a 171 715 persoane. S-a acordat dreptul de azil unui număr de 7 766 persoane.

Acesta reprezintă un procentaj de 4,5%. Au fost respinse 130 357 persoane (75,9%). Cererile unui număr de 33 592 de persoane au fost rezolvate în alt mod.

Referitor la cifrele de mai sus, ministrul federal de interne, Rudolf Seiters, a declarat „o schimbare a Constituției nu rezolvă toate problemele. Dar noua cifră record a solicitanților de azil dovedește din nou că, dacă nu vom schimba Constituția, vom fi depășiți de probleme”.

Cîntarea țigăniei

Bucureștiul e plin de afișele companiei „Paris” care organizează, conform unui tipic vechi, mari spectacole pentru popor. Hîrtia e aceeași, tiparul e neschimbat, chiar și literalele au aceeași mărime. Spectacolele, desfășurate în cele mai mari săli ale Capitalei, sint și ele de tranziție. Vedetele se cheamă Ionică Minune, Cornelia Katanga, Panseluța, Costel Necunoscutu, Mihai Nămol. Sint în pregătire pentru scena Operei recitaluri ale unor titani ai melosului de mase reînforși cu mari sacrificii din Germania. Între primii — din cei 43 000 de artiști recuperați — îi cităm pe Fane Găoază, Gina Tăngănică și Gugu Mardeală.

George Frâncu a importat 5 tone de parfum

Domnia sa — patron al firmei „Le Franc” — declară că „Ambasada Franței vine cu valiza să cumpere de la

noi”. Cum umblă o ambasadă cu valiza prin oraș, iată un lucru pentru cei cu imaginație supraproductivă. Dar că personalul ambasadei se stropește cu canistra de parfum, asta nu o credem. N-ar fi exclus ca domnul Le Frâncu să se fi antamat în negoțul de miroase în Rusia, unde, se știe, doamnele folosec odicolonul cu kilu', cînd nu-l beau direct din flacon.

Clinton și Victor Surdu

Întrebat ce părere are despre victoria democratului Clinton, Victor Surdu, unul dintre oamenii cărora le datorăm cîștigarea definitivă a pariului cu agricultura, a declarat că „acum, cînd în America a învins democrația sperăm ca democrația de la noi să fie mai bine apreciată”. După democratul Surdu, alegeții din 3 noiembrie în SUA au fost revoluție iar Clinton — un emanat în locul dictatorului Bush.

A fost furat un șomer

El se numește Alexandru Samoilă, are 46 de ani și pentru că nu reușește să găsească un loc de muncă, din ajutorul de șomaj pune cîte ceva deoparte presimțind timpuri mai grele. Domnul Samoilă e un om lipsit de noroc. Cine fură un șomer e de două ori vinovat. Iată ce a găsit hotul în casa amărîtului: 130 000 lei, 2 400 dolari, 150 mărci, bijuterii de aur.

DI Birlădeanu se pregătește pentru o seamă de plăceri

Într-un spital, Sașa Birlădeanu declară unei curioase de la cotidianul de scandal bine temperat „Adevărul” că n-a văzut marile succese „Băsic instinct” și „Aman-tul”, dar că, odată întors acasă, își va permite o seamă de plăceri îndelung amînate din cauza muncilor parla-

mentare. Dacă abia ieșit din convalescență domnia sa va încerca nișel instinctul de bază există pericolul unei contradicții și mai neantagoniste. Interzise celor sub 16 ani, filmele în chestie nu-s recomandate octogenarilor. Aici, imunitatea parlamentară nu ajută.

Preoții care vor sluji în armată primesc grade militare

...Dar cum unii dintre popi le au dinainte și nu spun, înseamnă că or să existe sergenți la o slujbă și căpitani la alta. Mulți ofițeri MAPn sint încă plini pe mîini de singele Timișoarei. Se simte nevoia unei iertări de păcate și pe linie duhovnicească, după uitarea pe linie guver-

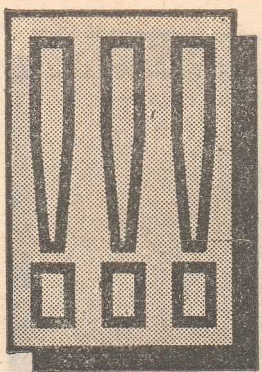
nementală. „Fiule, ai tras?”, „Da, părinte, să trăiți!”, „Pe loc repaos și Dumnezeu să ne ierte!”.

Noi dezvăluiri despre viața sexuală a ieșencelor

Acum, cînd datorită „Evenimentului zilei” au aflat cum se cheamă treaba pe care o făceau în absența bărbatilor, aflăm că 18,5% au doi sau mai mulți parteneri de viață sexuală. Pasionanți ar fi să știm și cu cine vi-sau să se culce doamnele din Moldova centrală și de sus pe vremea guvernării Roman. Ce nu spune ancheta e dacă partenerii aceștia vin pe rînd sau deodată.

TUDOR OCTAVIAN ■

EVENIMENTE MICI

Primum de la Biroul de Presă al Inspectoratului General al Poliției

Către,
Redacția Publicației „Flacăra”
— domnului redactor șef —

În săptămânalul dumneavoastră din 21—23 octombrie 1992, s-a publicat articolul „Corupția la Galați” în care se arată că un echipaj de la Serviciul circulație din județul Galați, cu ocazia verificării documentelor unui șofer, a vândut 4 exemplare din revista „Poliția în acțiune”, publicație editată de Inspectoratul de Poliție al județului Galați.

Din verificările efectuate s-a stabilit că faptul este real, conducerea inspectoratului hotărînd difuzarea ziarului și prin intermediul serviciilor, birourilor și posturilor de poliție comunale. Serviciul circulație, în cadrul activităților desfășurate cu publicul la ghișeu, cu ocazia examinărilor, înmînării permiselor de conducere, a avut de distribuit 500 exemplare, din care patruzece auto le-au fost repartizate 50 de bucăți.

S-a recurs la această măsură intrucit din sondajele efectuate a rezultat că publicația este căutată de cititorii gălățeni, care apreciază conținutul ei, bogat în informații.

Aspectul sesizat în articol, cînd agentul de circulație profitînd de unele abateri săvîrșite de participanții la trafic îi condiționează să cumpere gazeta este real și pentru a preveni repetarea unor asemenea situații s-a renunțat la distribuirea publicației prin intermediul patrulelor auto.

**BIROUL DE PRESĂ AL
INSPECTORATULUI GENERAL AL POLIȚIEI**
Nr. 40973 din 02.XI.1992

Către,
Redacția publicației „Flacăra”
— domnului redactor șef —

În revista dvs. nr. 43 din 21—27 oct. 1992, a fost publicată o scrisoare adresată procuraturii și poliției de un grup de locuitori din comuna Frătăuții-Vechi, județul Suceava, care semnalează mușamalizarea unei crime.

Astfel, după cum se arată în scrisoare, la data de 7 martie 1992, ISOPESCU RĂDUȚA de 49 ani, din Frătăuții-Vechi, județul Suceava, a fost ucis în bătaie de soțul ei, ISOPESCU GHEORGHE, iar ancheta poliției și procuraturii a fost stopată de prezumtivul criminal, prin obținerea de la un doctor din Rădăuți, „cumpărat cu bani mulți și benzină”, a unui certificat de deces, din care rezultă că moartea a avut cauze patologice.

Ca urmare a mai multor scrisori adresate unor instituții locale și centrale, precum și presei, acest caz a fost reinvestigat de poliția și procuratura județeană Suceava, care, în final, au concluzionat: „prima soluție dată în cauză este temeinic justificată, neexistînd suspiciuni de omor”.

În fapt, s-a stabilit că la data de 7 martie a.c., ISOPESCU RĂDUȚA, de 49 ani, din localitatea sus-amintită, a participat la cununia civilă a unui nepot, ocazie cu care a consumat exagerat băuturi alcoolice, avînd numeroase antecedente de acest fel.

În seara critică, ISOPESCU RĂDUȚA, fiind în stare avansată de ebrietate, a fost culcat de către fiu într-o cameră a imobilului în care a avut loc cununia, unde a fost găsită decedată, după cîteva ore, de către sora ei. În toată această perioadă de timp, soțul victimei a lipsit din localitate.

Examinarea cadavrului a fost făcută de medicul legist, care a considerat inoportună autopsia, deoarece nu a constatat nici o urmă de violență, concluzionînd că moartea s-a datorat unui stop cardiac, consecutiv unei intoxicații etilice.

Prin rezoluția nr. 1300/1992 procuratura județeană Suceava a respins sesizările făcute privind comiterea infracțiunii de omor asupra numitei ISOPESCU RĂDUȚA, intrucit cercetările efectuate și probele administrate au dovedit nevinovăția soțului acesteia sau a altei persoane, decesul survenind din cauze patologice.

NOTA REDACȚIEI: Problema ridicată în scrisoarea pe care am publicat-o în nr. 43 era concretă: suspiciunea că moartea Răduței Isopescu s-a datorat bătăii administrate de soț în ziua decesului, iar martorele principale, care au spălat cadavrul, nu au fost audiate.

Răspunsul Biroului de Presă al I.G.P. nu se referă la aceste lucruri concrete.

În Canada, pînă și inflația dă roade

Vă oferim, dintr-o revistă a românilor din Canada, corecția la câștig și alocațiile minime pe care statul le face, ca urmare a scăderii puterii de cumpărare a dolarului canadian. Peste Ocean, însă, inflația lentă, de 2—3 la sută anual, e socotită un fenomen pozitiv, noile tarife semnificînd nu o confirmare a crizei, ci, dimpotrivă, confirmarea ieșirii din criză, faptul că ceva se mișcă. Dacă vreți să transformați în lei „cîștigul de supraviețuire decentă” a celui mai prost plătit muncitor canadian, chiar dacă luați în seamă amănuntul că dolarul lor e mai mic cu aproximativ 20 la sută decît cel american, tot e oportun să înghițiți înainte un rudotel. Cîștigul într-o zi al unui student sub 18 ani e puțin mai mare decît al unui cercetător științific român de 60 de ani într-o lună. Așa e viața! Ori, mai bine zis, așa e moartea!

Noi Reglementări Privind Retribuția Minimă

Următoarele tarife generale de remunerare minimă (exceptînd muncitorii folosiți la recoltare) intră în vigoare la începutul săptămânii de lucru, în care se află ziua de 1 Noiembrie, 1992.

DISPOZIȚII cu Caracter General Inclusiv pentru personalul de serviciu casnic,	Tarif Nou	Tarif Vechi
servicii necalificate în general (pe oră)	\$6,35	(6,00)
Studenți sub 18 ani (pe oră)	5,90	(5,55)
Personal servind băuturi alcoolice (per oră)	5,50	(5,50)
Ghizi de vânatoare/pescuit (per zi de peste 5 ore)	63,50	(60,00)
Ghizi de vânatoare/pescuit (sub 5 ore)	31,75	(30,00)

Următoarele tarife noi de remunerare minimă pentru culegătorii de fructe, zarzavaturi și tutun vor intra în vigoare la data de 1 Ianuarie, 1993:

Adult	\$6,35	(6,00)
Studenți sub 18 ani	5,90	(5,55)

Alocațiile minime pentru cameră și mâncare admise în calculul remunerării (aplicabile muncitorilor necalificați cu începutul săptămânii de lucru, în care se află ziua de 1 Noiembrie, 1992, și respectiv, de la 1 Ianuarie, 1993):

Cameră - separată (săptămînal)	\$29,40	(27,80)
• comună (săptămînal)	14,70	(13,90)
Mîncare - (fiecare în parte)	2,35	(2,20)
• (săptămînal)	49,35	(46,20)
Cameră și mâncare (săptămînal)		
• cu cameră separată	78,75	74,00
• cu cameră în comun	64,05	(60,10)
Dormitoare (săptămînal)		
numai pentru muncitorii angajați la recoltare		
• cu apă și curent electric	92,10	(87,00)
• fără apă și curent electric	67,95	(64,20)

Pentru informații suplimentare contactați Ministerul Muncii din zona unde locuiți.

Ontario

Amor original

Inginerul Subțirelu iubea vacile

• *Îi plăcea și orzul*

• La Ferma de bovine Șerbești, aparținînd societății „AICBAC” SA Bacău, își desfășura o „laborioasă” activitate ing. Marin Subțirelu. De, ca șefii care se respectă. În afară de semnătura pe statul de plată, mai dădea și dispoziții. Verbale, de cele mai multe ori. Într-una din zile, îl cheamă deoparte pe magazinerul Vasile Cîmpoșu și-i recomandă să întocmească actele necesare pentru recepția a 93 tone de orz, în valoare de 840 mii lei. Orz pe care chipurile l-ar fi primit de la Asociația agricolă (fostul CAP) Ungureni. Magazinerul a făcut ce-a zis șeful, că doar nu era să se ia în gură cu el pentru niște hîrtii, nu-i sărăcea lui buzunarul, ci unității. Conform notei de recepție, „AICBAC” plătește cei peste 800 mii lei, dar în magazinele proprii nu intră nici măcar un bob de orz. Cantitatea în cauză fiind în custodia Bazei de recepție Parîncea. Ing. Sub-

țirelu face următoarea mutare pe tabla cu mai multe posibilități a escrocheriilor. Mai plătește, încă o dată, 840 mii lei și achiziționează cele 93 tone de orz. Unde or fi intrat cei 840 mii lei, figurînd pe prima notă de recepție, numai el și poliția știu. Noi intuim, dar... Obrazul subțire cu cheltuială se ține — zice un proverb, de care nu-i străin Marin Subțirelu.

• Același ing. Subțirelu iubea vacile ce nu se poate. Așa de dragi îi erau, încît s-a hotărît să le vîndă, ca să nu mai facă ele greva foamei la „AICBAC”. Tot în octombrie, vinde 14 vaci unor particulari. În documente trece greutatea aferentă cantității de carne subvenționată la 180 lei/kg. Numărul de prestidigitatie i-a adus însemnata sumă de... 900 mii lei. Și să mai spună careva că aceste complexe sînt pe ducă.

ION RUSU

Ce se mai fură în București

• Aparatură și obiecte de îmbrăcăminte. De la firma „EUROPA STANDARD”, în valoare de un milion și jumătate.

• Îmbrăcăminte de 658 000 de lei, de la firma „HAS MAGAZIN” S.R.L., din Bulevardul Schitu Măgureanu, nr. 39. Hoții: Valentin Nicolae și Iulian Ghiță. Dar au furat prea mult. Pînă să se înțeleagă între ei cum să păzească atîta grămadă de lucruri, au fost prinși. Deși Valentin era angajat chiar ca paznic. La „HAS MAGAZIN” S.R.L.

• Aparatură electronică, tacîmuri de argint și articole vestimentare. În valoare de vreo 950 000 de lei, numai din locuința Cristinei Daniela Irimescu, studentă, 23 de ani, strada Buzești, nr. 61. Adresă la care se află și sediul firmei „AROSA” S.R.L.

• Aparatură electronică și îmbrăcăminte, în valoare de circa 6 500 000 de lei, de la firmele „ELY COMPANY” (strada Lt. Negel, nr. 63) și S.C. „VIPAL INTERNATIONAL PRODIMPEX” S.R.L. (Drumul Sării, nr. 39).

• În rest, valută, fax-uri, automobile și alte asemenea măruntășuri pe care le poate scăpa omul din mînă. Așa a scăpat unul ditamai Mercedesul. Deși era la volan. Deși se afla în plină stradă și în ziua mare. E drept că a fost și ajutat să-l scape. Cum cine să-l ajute? Doi „viteji”. Cu niște custuri foarte convingătoare.

Ei, asta-i bună! Cum vă puteți închipui că-i știm pe tîlhari și vă fierbem numai ca să amînăm momentul în care le vom dezvălui numele? Cînd scriu aceste rînduri, nici Poliția nu-i știe.

Dar nu-i așa că nici dumneavoastră nu vă dați seama de unde apar în comerț atîtea minurături care se vînd, de atîtea ori, sub preț?

DORIN GHERGHINESCU ■

RANK XEROX

**Pentru că, prin ani,
Rank Xerox
a căutat permanent Calitatea,
la rîndul ei, Calitatea a premiat
Rank Xerox**

Rank Xerox cîștigă primul Premiu European al Calității

Această importantă recunoaștere patronată de Fundația Europeană pentru Managementul Calității este rezultatul eforturilor celor 28.000 de angajați care, în întreaga Europă, au situat pe primul loc mulțumirea clienților obținută printr-o calitate mereu mai bună a produselor și serviciilor oferite.

Rank Xerox
The Document Company

EXTERNE

Calul rîios și copacul scorțos

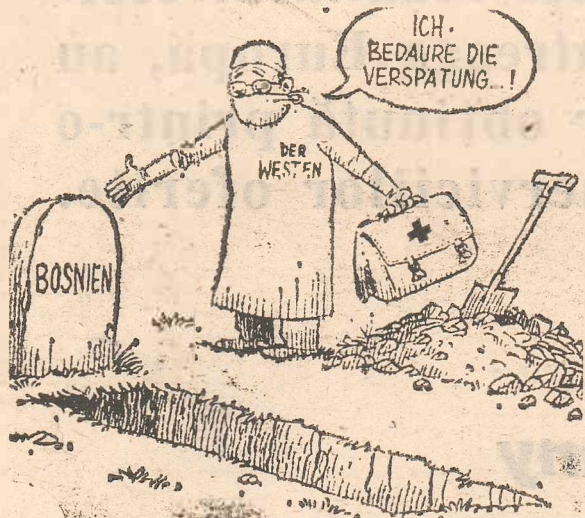
Normal ar fi fost ca Declarația cu privire la minorități semnată de Boris Eltin și de Arpad Göncz să se ocupe de ce drepturi să aibă minoritatea rusă din Ungaria și minoritatea maghiară din Rusia. Asta era de competența celor doi președinți. Dar nu, ei o iau pe arătură și-și fac promisiuni reciproce și-și dau asigurări că va fi așa și pe dincolo și solicită să fie așa și nu altminteri cu privire la toate minoritățile. La toate minoritățile de unde? Aici i-aici. Să zicem c-ar fi vorba de cele din Rusia și Ungaria. Și așa ar fi caraghios. Pentru că de ce, adică, Eltin să-și ia angajamente față de unguri de ce-o să facă el acasă, în Rusia, cu nanaii, cu iakutii, cu caimucii etc., pe de o parte, și de ce Göncz să se lege față de Eltin că el îi va trata pe croații, pe slovaci, pe românii din Ungaria așa și nu altfel?

În realitate însă, Declarația amintită nu la minoritățile din Ungaria și Rusia se referă, nu pe acelea le are în vedere. Ar fi fost și greu, de altfel. Fiindcă ungurii, prin asimilare forțată, prin de-naționalizare, prin genocid cultural, au lichidat practic minoritățile din Ungaria (unde doar țiganii, în număr de vreo 800 000, mai contează); fiindcă rușii, și sub țari, și sub bolșevici, prin masacre, prin deportări, prin amputări teritoriale, prin pușcării, prin gulaguri și alte feluri de Katynuri au făcut totul spre a de-naționaliza și lichida națiuni și popoare întregi. După cum e formulată fiecare frază, în chip parșiv ambiguizat și încețoșat, dar și după unele elemente cit se poate de explicite (cum ar fi zicerea din preambul că Rusia și Ungaria își exprimă „îngrijorarea în legătură cu manifestările de intoleranță și de discriminare care se înregistrează în unele țări (s.n.), între altele, față de minoritățile care locuiesc acolo”), este limpede că Declarația ruso-ungară are în vedere minoritățile din țări terțe, adică din țări unde trăiesc minorități unguri și ruși. Mai exact, cei care au de-naționalizat la ei acasă minoritățile vin să stabilească, prin intermediul unei declarații comune, un fel de inventar al pretențiilor, cum să fie tratate minoritățile maghiare și rușii în țările în care acestea se află, țări ce le-au lăsat (pe minorități) să trăiască și să se înmulțească. Cu alte cuvinte, președinții Rusiei și Ungariei pling cu lacrimi de crocodil soarta minorităților (rusă și maghiară) de la alții, nu mai pot de dragul acestor minorități. Cu ce scop? Evident, cu scopul de a se putea amesteca în treburile altor țări: ungurii să poată bate toba în continuare pe „autonomia pe bază teritorială” și pe „autoconducerea” minorităților, iar rușii să-și poată perpetua prezența în fostele republici ale URSS, făcând-o pe jandarmul în asigurarea „drepturilor minorităților”.

Legat de cirdășia ruso-maghiară (care ar putea fi caracterizată cu vorbele cronicarului „calul rîios găsește copacul scorțos”), unii au văzut în asta, pe bună dreptate, o reorientare a Budapestei de la Vest spre Est. Alții însă au crezut că după ce și-au asigurat sprijinul puternic și definitiv al Occidentului, siguri dinspre partea aceea, ungurii, abili foarte, vor să-și anexeze și bunăvoința și concursul Moscovei. Lucrurile nu prea stau așa. Solicitundinea celor din Vest față de Ungaria este în descreștere. O vreme, Budapesta a fost, într-adevăr, favorita Occidentului. După cum mai înainte Occidentul, avind nevoie în Răsărit de un cap de pod, de un om al lui, de un berbec, a închis ochii la tot ce nu-i convenea din realitățile noastre și a mers pe România fiindcă Ceaușescu se opunea Kremlinului și politica lui externă era pe placul Apusului, așa și cu Ungaria în ultimii ani, Occidentul i-a trecut cu vederea tot jegul, toate bubele și toată rîia numai fiindcă avea nevoie în zonă de un berbec care să dea cu capul în zid exact acolo unde doreau și indicau americanii și vest-europenii. Dar, după cum, storcind de la Ceaușescu tot ce se putea storce, Apusul i-a văzut, în sfîrșit, păcatele și l-a abandonat, așa și acum, cu Ungaria, dîndu-și ungurii arama pe față și arătîndu-se lumii așa cum sunt, cu concepții primitive, troglodite, reacționare, cu preocupări revanșiste, atîtătoare la dezordine în lume, Occidentul este — în ciuda puternicelor lobby-uri ungurești din străinătate — și îndreptățit, și obligat (și există semne că procesul a început) să reducă sprijinul acordat Ungariei, să anuleze prioritățile și tratamentul preferențial de care s-a bucurat pînă acum Budapesta din partea Apusului.

Pînă una-alta însă, România trebuie să reacționeze. Ce-i cu somnul acesta de moarte din partea stăpînirii din România, a diplomației românești? Nu spune nimic faptul că înțelegerea ruso-maghiară vine la puțină vreme după „radicalizarea” minorităților ungurești din România, Slovacia și Voivodina? Nu e limpede că rușii și ungurii vor să strîngă România în clește? Președinte avem, parlament avem, guvern avem. Ce mai așteptăm?

ION D. GOIA ■

Occidentul : Scuzați pentru intîrziere
(din International Herald Tribune)

S-A ÎNTORS MAȘINA LUMII

DE CIND STIE ROMANUL DE PROTOCOALELE SECRETE

Recent, dl. Ioan Scurtu, director general al Arhivelor Naționale, a publicat în „Evenimentul zilei” un interviu din care reproducem următorul fragment: **„Întrebare:** Săptămîna trecută a fost prezentat originalul Pactului Ribbentrop-Molotov. Putem și noi microfilma formularea aceea originală? **Răspuns:** Eu personal am xerox după documentul respectiv din 1970. Un exemplar a fost la ruși și unul la nemți. Arhiva nemțească a fost luată de englezi. Și ei au publicat tot, inclusiv această „senzațională dezvăluire”. Sunt lucruri prea naive pentru a induce în eroare un cercetător. Eu personal am publicat despre acest pact și articolul adițional secret privitor la Basarabia, în 1981”. Cu privire la aceste spuse, sunt de făcut mai multe îndreptări și precizări. Mai înfil, greșește cel ce pune întrebarea, întrucît la Moscova, pe 29 octombrie a.c., n-a fost vorba de „originalul Pactului Ribbentrop-Molotov” (acest document fusese publicat în presă imediat după semnarea lui), ci au fost prezentate originalele protocoalelor (anexelor) secrete la pactul respectiv. Dacă dl. Ioan Scurtu avea un xerox după Pact, cum rezultă din răspuns, atunci Domnia sa deținea ceea ce putea obține oricine cercetînd colecțiile de ziare ale vremii. Mai departe. Dl. Ioan Scurtu nu putea publica „articolul adițional secret privitor la Basarabia”, pentru bunul motiv că printre cele 9 (nouă) anexe secrete la tratat un asemenea document nu există. Pentru edificare, dau mai jos lista completă a documentelor în discuție, adică a aditionalelor (anexelor, protocoalelor) secrete ale Pactului Ribbentrop-Molotov:

1. Un protocol secret privind sferele de influență germană și sovietică, semnat de V. M. Molotov și J. von Ribbentrop la Moscova, la 23 august 1939;

2. O prezentare a protocolului secret din 23 august, semnată de Molotov și de ambasadorul german la Moscova, Schulenburg, la 23 august 1939;

3. Două hărți ale Poloniei, cu semnăturile lui Stalin și Ribbentrop;

4. Un protocol secret, din 28 septembrie 1939, privind posibilitatea reșezării populației, rezidente în limitele sferelor de influență germană și sovietică;

5. Un protocol suplimentar secret privind schimbarea liniei de delimitare a sferelor de interese, sovietică și germană, din 28 septembrie 1939, semnat de Molotov și Ribbentrop;

6. Un protocol secret privind excluderea folosirii teritoriilor ambelor state pentru activități îndreptate împotriva intereselor celeilalte părți, din 28 septembrie 1939;

7. Un protocol prin care Germania renunță la pretențiile sale asupra unei părți din teritoriul polonez (regiu-

nea Vilnius), semnat de Molotov și Schulenburg la 10 ianuarie 1941;

8. Declarația guvernelor german și sovietic din 28 septembrie 1939 privind consultări reciproce;

9. Schimb de scrisori între Molotov și Ribbentrop din 28 septembrie 1939 privind relațiile economice dintre Germania și Uniunea Sovietică.

Este mai mult decît probabil că dl. director general Ioan Scurtu are în vedere punctul 3 al protocolului privind sferele de influență. Acest protocol a fost publicat în presa românească pentru prima dată de mine, în „Flacăra” din 28 martie 1990. Iată în continuare textul integral al acestui important document:

„După semnarea Pactului de neagresiune dintre Germania și U.R.S.S. (care a intrat în istorie mai ales sub denumirea de Pactul Ribbentrop-Molotov n.n.), subsemnații împuterniciți ai celor două Părți au discutat strict confidențial chestiunea sferelor de interese reciproce în Europa de Est. Discuția a condus la următoarele rezultate:

1. În caz de reorganizare politico-teritorială a regiunilor ce intră în componența Statelor Baltice (Finlanda, Estonia, Letonia, Lituania), frontiera de nord a Lituaniei devine concomitent și frontiera sferelor de interese ale Germaniei și U.R.S.S. În legătură cu aceasta, ambele părți recunosc interesul Lituaniei pentru regiunea Vilnius.

2. În caz de reorganizarea politico-teritorială a regiunilor ce fac parte din componența Statului Polon, frontiera dintre sferele de interese ale Germaniei și U.R.S.S. va trece aproximativ pe rîurile Narew, Vistula și San.

Chestiunea interesului reciproc al părților contractante în menținerea Statului Polon neatrînat și cea a modului de trasare a frontierelor acestui stat pot fi soluționate definitiv numai în funcție de evoluția situației politice. În orice caz, Guvernele celor două Părți vor rezolva această chestiune în baza unei înțelegeri amicale.

3. Cît privește Europa de Sud-Est, Uniunea Sovietică insistă asupra interesului ei pentru Basarabia. Germania declară că manifestă o totală dezinteresare politică față de acest teritoriu.

4. Caracterul secret al prezentei Anexe urmează a fi păstrat de ambele Părți cu cea mai mare strictețe.

Moscova, 23 august 1939.
Din împuternicirea Guvernului U.R.S.S. — V.M. Molotov

Pentru Guvernul Germaniei — J. von Ribbentrop.

Referitor la comedia cu „descoperirea” anexelor secrete, am scris despre ea în mai multe rînduri, ultima dată în „Flacăra” din 4 noiembrie a.c. Greșesc însă cei care cred că, întrucît documentele respective (ori măcar o parte dintre ele) erau de mult cunoscute din alte surse (din sursă germană, în speță), „descoperirea” organizată de Moscova ar fi lipsită de importanță. Nu, ea este deosebit de importantă. Fiindcă de acum înainte întreaga omenire va putea face apel la prevederile celor două anexe secrete nu doar ca la un lucru cunoscut, ci și ca la unul recunoscut.

IN CE COMPANIE RABDAM DE FOAME

Ori de cîte ori i s-a spus că în ograda noastră capra e plină de rîie, dl. Iliescu a răspuns într-un singur chip: că și caprele vecinilor României sunt tot rîioase, numai că în grade diferite, în funcție de data la care s-a început tratamentul. Așa, de exemplu, ungurii ung capra lor cu dohot de peste 15 ani, polonezii de peste 10 ani, rușii de vreo opt ani, și rîia tot își face de cap; atunci ce pretenție să avem noi, românii, care ne doftoricim capra noastră națională abia din decembrie '89 încoace, și nici dohot nu prea avem, și nici paie ca s-o hrănim? Față de condițiile noastre specifice, originale (adică mai rele decît ale altora), capra românească arată încă destul de bine și ea poate să-și țină cu mîndrie coada cît mai sus.

Ideea ar fi deci — în viziunea președintelui României — că belelele ce curg pe capul lor sunt mai ușor de suportat de către români dacă ele (belelele) se abat și asupra altora. Și cu cît acei alții sunt mai cu moț, cu atît e mai bine. În acest cadru, aș vrea și eu să-i dau o mînă de ajutor dlui Iliescu. Anume, la constatarea făcută de specialiști că în România peste 10 milioane de oameni, adică aproape jumătate din populația țării, trăiesc sub pragul sărăciei și rabdă de foame, să replic arătînd că de foame rabdă mulți în lume (lucru banal), dar că printre ei se numără și... americanii (lucru fantastic!). Noi îi credeam pe americani ieșiți de mult, total și definitiv deasupra acestei nevoi, de asigurare a hranei; admiteam că americanii pot fi bîntuiți de toate relele, numai de foame nu. Iată însă că directorul „Centrului pentru politică în domeniul foametei, a sărăciei și nutriției” al Universității Tufts, J.L. Brown, a dezvăluit recent că aproximativ 30 de milioane dintre săracii Americii (care sunt cu mult mai mulți decît această cifră) nu reușesc să mănînce pe săturate. Acest fapt, a spus dl. Brown, creează un teren favorabil pentru dificultăți la învățătură în rîndul copiilor, mai multe boli în rîndul persoanelor adulte și o productivitate scăzută a muncitorilor.

Constatarea acestora în legătură cu flagelul foametei la americani sunt pentru noi tonice, dătătoare de optimism, însuflețitoare. Pentru că una ar fi fost să ni se spună că rabdăm în noi, românii, de foame în rînd cu bengalezii, cu cambodgienii, cu etiopienii, cu somalezii și cu toată suflarea saheliană, în general, cu dezmoșteniții soartei, în care caz ne-am fi simțit umiliți, maziți, desconsiderați și foamea ar fi devenit insuportabilă, și cu totul altceva este să constatăm că faci foame alături de americani. Ei, da, așa mai merge. Avîndu-i pe americani cot la cot, foamea românilor se eterizează, se innobilează, capătă nebănuite valențe spirituale și nu numai că poate fi răbdată mai ușor, dar, cu puțin efort, ea se poate transforma și într-o bucurie, într-un izvor de fericire — fericirea de-a ști că și capra vecinului e plină de rîie ori că și purceaua altuia, cu mult mai barosan ca tine, e moartă-n coteț.

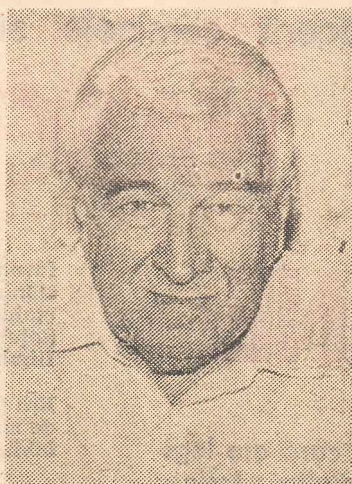
ION D. GOIA ■

Un om în alb vă sfătuiește

BOLILE TOAMNEI (VIROZELE RESPIRATORII)

Tainica legătură a bolilor cu anotimpurile nu o cunoaștem încă integral. Nu putem de pildă, să explicăm evoluția ulcerului gastric pe diferite etaje de suferință, ce apar mai ales primăvara și toamna. Știm însă că frigul și umezeala zilelor tot mai scurte de toamnă și iarnă favorizează apariția virozelor, cu deosebire a celor respiratorii superioare. Criza este contagioasă și produsă de un virus. Pacientul începe să aibă o senzație de astenie, să subfebriciteze, să aibă cefalee, jenă faringiană. Tusea seacă nu întârzie să se manifeste printr-o neplăcută senzație de arsură retrosternală. Tusea seacă îl chinuie pe bolnavul cu gripă atât ziua, cât și noaptea. De cele mai multe ori, bolnavul ignoră suferința și o tratează cu dezinteres, și atunci boala se complică, aducând o jenă în regiunea sinusurilor frontale sau în maxilare, determinând o senzație neplă-

cută, chiar dureroasă la apăsare. Se instalează bronșita, apoi congestia pulmonară. Bolnavul simte că i se sparge ceva în piept, când tușește și expectorează. În această situație, persoana trebuie să consulte de urgență un medic care îl va examina prin ascultare, și-i va face și alte investigații: radiologic, examen al sputei, exudat faringian, examen bacteriologic, mucologic. Este necesară de asemenea o antibiogramă și antimiogramă. Tratamentul prescris este simplu: aspirină, vitamina C, faringosept, rinofug. Pentru evitarea complicațiilor, tratamentul se complineste cu siropuri expectorante, biseptol etc, în funcție de examenul bacteriologic al exudatului faringian și al sputei prin antibiogramă. Administrarea per os a antibioticelor cu spectru larg să se facă în mod precaut, nu pe stomacul gol, și însoțite de vitamina B complex. Antibioticele prescrise

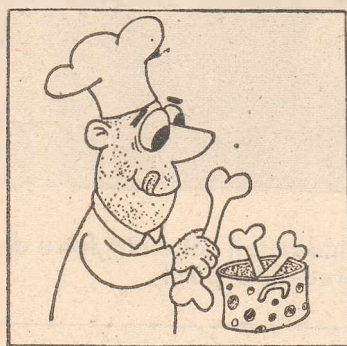
sint: ampicilină, eritromicină și în mod deosebit vibramicină. Se recomandă repausul local. Pacientul netratat, poate trece la viroza săptămâni la rând.

prof. dr. SANDU STOICHIȚĂ

N.R. Colaboratorul nostru, dl prof. univ. dr. Sandu Stoichiță, este un reprezentant de frunte al școlii naționale de medicină, specialist de medicină internă, are 505 lucrări și articole prezentate sau tipărite în țară și străinătate.

GASTRONOMICĂ

CYPRIANUS LA CUPTOR

Să zicem că ați cumpărat un **crap** (întimplător, la ora asta, se mai găsește). Ei bine, dacă animalul n-ar fi mutca un pește, v-ar spune că nu-

mele lui adevărat este Cyprianus carpio. Iată, deci, că banalele plăchii și saramură se pot ascunde sub un nume ales. Să-i zicem și noi tot Cyprianus, nu pentru a-l alina, ci deoarece psihologii ne învață că ornamentele lexicale se pot converti în senzații gustative.

Modul de preparare este următorul. Mai întâi dați pe gît o tuicăluță. Merge și o vodcă. O gură de spirtoase stimulează receptorii stomacali și atunci prestația culinară va deveni mai plăcută. La fel e și în dragoste. Deci, îl luați pe Cyprianus, îl curățați de armură, îl spălați, îl gidiți. Îl parfumați cu **allium sativum** (vulgarul usturoi) și-l așezați cu multă recunoștință într-o

tavă emailată. Adăugați piper boabe și ornați acest mormint vesel cu 2-3 roșii tăiate. Așezați tava în cuptorul încins și lăsați-o în legea ei 20 minute. Nu mai mult. Între timp, mai puteți încerca un păhărel de tuică de prună albă.

Ca să fie rumenit și bun de pus la masă, Cyprianus mai are nevoie să stea pe flacăra aragazului (după ce l-ați scos din cuptor) încă 5-10 minute. Și gata. Poftă bună și atenție la onse. Dacă vi se oprește unul în gît, nu-i dați brînci cu duricat de pîine. Îl înfigeți mai bine. Scoateți-l cu pensula. Așa m-a învățat profesorul Sarafoleanu.

P. P. NAȘU

AVOCATUL CASEI

CUM DIVORȚĂM

(DACĂ NU NE RĂZGÎNDIM)

● Motivele de divorț trebuie să fie temeinice, adică să fie vătămat atît de grav și iremediabil raporturile dintre soți, încît continuarea căsătoriei să fie imposibilă.

● Pot fi motive de divorț: alienația sau debilitatea mentală, dispariția, plecarea din țară, vătămarea corporală, infracțiunile privind viața sexuală, executarea pedepsei închisorii, despărțirea în fapt, adulterul, actele de violență, nepotrivirile fiziologice, bolile incurabile.

● Durata căsătoriei și interesele copiilor minori pot influența pronunțarea divorțului.

● Divorțul prin consimțămîntul mutual este oprit de lege.

● Divorțul are în vedere culpa exclusivă sau a ambilor soți.

● Culpă atrage după sine pierderea pensiei de întreținere, a beneficiului contractului de închiriere și neîncredințarea copiilor minori.

● Acțiunea de divorț este strict personală și nu poate fi introdusă decît de către soți.

● Taxa de timbru este de 4.000-10.000 lei, fiind stabilită în raport de veniturile reclamantului.

● Competența de soluționare a cererii de divorț aparține instanței de judecată în circumscripția căreia se află domiciliul comun al soților.

● La primirea cererii de divorț, instanța acordă termene pentru împăcarea părților.

● Pentru judecarea în fond

a procesului de divorț, se cere prezența obligatorie a reclamantului.

● Cererile de divorț se judecă în ședință publică.

● Acțiunea de divorț se stinge prin împăcarea soților.

● Probele în materia divorțului le constituie actele, martorii — inclusiv, rudele pînă la gradul 3 — exclusiv fiind interogatoriul.

● Hotărîrea de divorț se pronunță dîn vina unuia sau ambilor soți. Aceasta precizează numele ce-l vor purta soții după divorț, stabilește pensia de întreținere, împarte bunurile comune, atribuie locuința comună, numește părintele ce va reprezenta copilul minor.

● Hotărîrea de divorț este supusă recursului.

Dacă acum ați aflat aceste lucruri, poate mai reflectați asupra divorțului.

CORNELIU OLTEANU

Secretul intrării în Europa

CALEA LAPTELUI

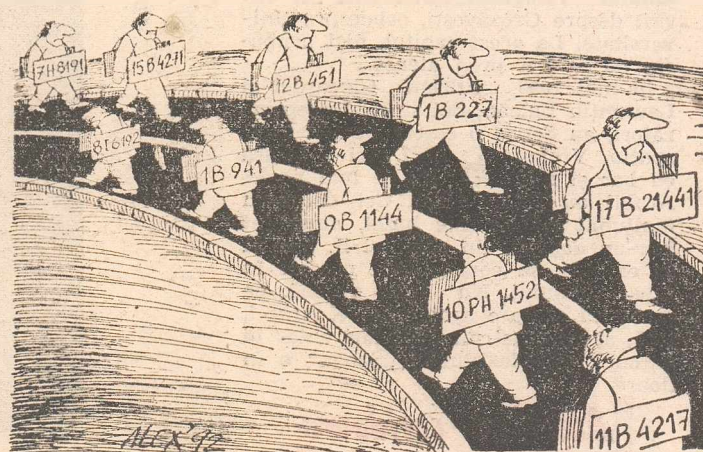
ODINIOARA, mașinile descărcă laptele noaptea, în fața centrelor de distribuție și nu există riscul să fie furat. Cei harnici, treziți în zori de zi, reușesc să-l cumpere.

ACTUAL, laptele, devenit marfă rară și scumpă, se aduce între orele 8-16, nu se știe precis cînd. Ca să nu stea în asteptare mai bine de opt ore, pensiarii cartierului Colentina, din blocurile vecine magazinului S.C. Miorița S.A., aflat în spatele restaurantului Olimp, au ajuns, prin consens, să brecoteze o metodă de marș publicitate.

Sacosele cu sticle goale se așază în șir pe trotuar și doi-trei aspiranți la lapte rămîn pe pîchet de pază, restul puțînd merge la treburile lor, cu condiția să fie atenți de la ferestrele blocurilor din jur și, cînd vine mașina, pînă se descarcă navețele cu lapte să se aeze liniștiți, în rînd ordonat, paralel cu cel al sacoselor. Pentru mai multă siguranță, trebuie să nimeri sacosele. Dacă sînt mai multe de șapte, nu ai șanse în a doua zi să dobîndești mult rișitul produs.

În cazul năvălirii că mașina nu vine pînă la ora închiderii magazinului, experiența se reia în ziua următoare. În felul acesta, liniștea necesară este asigurată. Nu ne batem pentru numărul de ordine al laptelui din cîoadă, nu ne anjurăm ore în șir discutînd politica și intrăm în mod civilizat în Europa, în rînd cu sacosele noastre.

FLORICA GRIGORESCU,
Str. Mașina de Pîine,
nr. 4, bl. OD 32B, ap. 23
București

CUM SĂ VĂ CHELTUIȚI BANII

S.C. „VACANȚA” S.A., prin agențiile sale din București: B-dul N. Bălcescu nr. 35; str. Ion Ghica, nr. 1; B-dul Unirii, nr. 27; B-dul Carol I, nr. 68; și Calea Moșilor nr. 254, oferă tuturor celor interesați servicii turistice la prețuri accesibile, cu un comision de 10 la sută, cum ar fi: excursii interne și externe la propunerea partenerilor; tratament în stațiunea Olănești, la Sanatoriul 1 Mai la un tarif de numai 940 lei pe zi de persoană, aici fiind incluse: cazarea, masa și tratamentul. De asemenea, organizează week-enduri la Poiana Bra-

șov, la un tarif de 2550 lei de persoană, tarif ce include o noapte de cazare și masa asigurată pentru două zile. Iată o variantă de petrecere a timpului liber, pentru orice buget!

La magazinul CADOURI din București, B-dul N. Bălcescu, nr. 26 puteți găsi cristaluri și porcelanuri achiziționate de la renumitele fabrici din țară, cît și importate din China, Japonia, Cehoslovacia. La un comision de 15-30 la sută, puteți intra în posesia unor produse de o calitate deosebită.

Anghel Iordănescu — antrenorul echipei Steaua, revenit la echipa militară după ce a lucrat multă vreme în Cipru. Al doilea este domnul Ion Becali, președintele firmei International Sport Management, binecunoscutul și ades hulițelul impresar de fotbal. Al treilea — antrenorul echipei de fotbal a Ciprului, domnul Mihailidis. Să nu uităm că, după Cehoslovacia, naționala României va juca la Lar-naka, cu ciprioții.

● Îngrijorarea suporterilor rapidiști că prin plecarea domnului Bănescu, noul ministru al transporturilor, nevalidat încă și-ar putea lua mina de pe echipă, în sensul că nu l-ar interesa fotbalul, s-a spulberat. Într-o discuție avută recent cu un redactor VIP, domnul Paul Teodoru, posibilul ministru al transporturilor, vechi director în minister, a declarat scurt: „sînt rapidist de cînd mă știu!”.

● Joi noapte, printre oaspeții barului „Melody” s-au aflat trei cunoscuți oameni de fotbal. Unul este domnul

SOCIAL

Lumea interlopă a cucerit căminele studențești Grozăvești

AICI SE NASC ȘI PUTREZESC MILIOANE

Căminele studențești reprezintă un stat în stat, care are legi dure și „justițieri” nemiloși. Miza se măsoară în multe, foarte multe zerouri. Aici se nasc și putrezesc milioane.

Trafic de valută pe molul girlei

Principala cauză a relelor din căminele studențești o constituie acea categorie de oameni ce poartă numele de „arabi”. Ei nu au scrupule. Ei sînt mulți și puternici. Ei au bani, mulți bani. La ultima acțiune, poliția a confiscat de la traficanții de valută cam 80 la sumăr (doar cei capturați) circa 6 milioane de lei, 20 000 de dolari și vreo 2 000 de mărci. Adică, aproximativ 15 milioane de lei. Și asta numai ce aveau la ei. La doar cîteva ore, însă, s-au înșirat din nou, pe cheiul Dimboviței. Gălăgioși, agresivi, înarmați cu cuțite sau spray-uri lacrimogene, acostează trecătorii, întrebându-i dacă vor să schimbe ceva, fac semn la mașini. Ei nu lucrează, așa cum se pare, pe cont propriu. Nici unul nu e student, nici unul nu are acte de identitate în regulă, dar toți stau în cămine. Asta, în vreme ce studenți români sînt nevoiți să plătească mii de lei pentru o gazdă. Ei, acești ageri arabi, sînt veniți la prietenii sau rudele lor, care sînt sau au fost cîndva studenți în România. Așa, se pare, a procedat și numitul Ferry, un arab prosper, care și-a deschis în căminul A din Grozăvești un mic shop, așa, de ochii lumii. De fapt, el schimbă valută și, după cum se aude, e cam cel mai tare în acest domeniu. Are oamenii lui înșirați pe molul girlei. Le dă sume mici, așa încît o eventuală rază a poliției îi afectează prea puțin bugetul. La el zac milioane de lei (odată, pe vremea lui Ceaușescu, cu ocazia unei razi, WC-urile au fost inundate cu bancnote, lei și dolari!). Exemplul lui l-au urmat și alții. Începînd din fața cantinei și pînă la podul Cotroceni, au fost plantate zeci de chioșcuri, în care se vînd două-trei pachete de biscuiți pe zi. Patronii stau mai mult pe-afară, în stradă, la „agățat”. Dacă vine cumva poliția, n-au nici o treabă. Bani îi au din vînzare. Nu-i crezi, dar n-ai ce face.

Între români și arabi e ales dolarul

În fața cantinei din Grozăvești au fost construite trei chioșcuri. Toate sînt ale unor arabi. Cîțiva muncitori cimentează temelia pentru alte două asemenea lăcașe. Periodic, aici sosesc mașini, din care coboară persoane ce nu par deloc interesate de marfa expusă. Aici, așa cum am spus, se schimbă valută. Acest teren aparține Universității. Aprobarea pentru amplasarea unui chioșc pe acest loc se ia, deci, de la rectoratul Universității. Arabii, însă, au luat-o direct de la primărie. Pe cererea lor au scris „str. Splaiul Independenței”. Nici un cuvînt despre Grozăvești, ori despre Universitate. La acest capitol, nici primăria nu a fost prea atentă... În mai 1990, Adrian Ciucardel și Laurențiu Balcan, doi tineri întreprinzători, au depus o cerere pentru acest spațiu. Vroiau să facă aici o terasă cu bar și discotecă. Nu se mai poate. Arabii au luat totul. Cei doi s-au mulțumit cu un mic bufet, amenajat într-un depozit din căminul B. Vor să se extindă, să construiască un bar în fața căminului. Nu li se aprobă, pe motiv că acolo e spațiu verde. Arabii, însă, și-au construit chioșcuri chiar în parcul complexului! „Spaga” e în floare.

Amor pe coridoare

O cheamă Laura și e din Basarabia. Zice că e studentă, dar nu spune

unde. Cert e că e prostituată. Recunoaște asta cu dezinvoltură. Are cam cinci clienți pe zi. Dar asta nu-i nimic, zice, sînt altele care au cîte 20. Stă fără forme într-un cămin din Bd. Kogălniceanu, fostul 6 Martie. De obicei, „lucrează” la domiciliu. Pînă acum n-a avut nici un client român. Doar arabi, vreo doi negri și un grec. O oră — 25 de dolari. O noapte — 50. Nu înțeleg de ce îmi mărturisește toate astea fără nici o ezitare. Îmi spune că în Cuba chestiunea e o meserie oficială. „Focarul prostituției”, zice, e în căminul E din Grozăvești. Acolo se face amor și pe culoare. Treci pe lângă ei, te faci că nu-i vezi”.

Nu-i greu să găsești o prostituată. De cum intri în cămin, ești întrebat dacă vrei să schimbi ceva, sau dacă vrei o fată. Peștii sînt arabi. Majoritatea stau în cămin fără forme. Au terminat de mult școala, dar au prins drag de țara noastră. Dau dreptu' la administrator și n-au probleme. Fetele sînt românce, venite de la țară sau din provincie. Doar cîteva sînt studente. Ele sînt... programate, stau la coadă și au 30 la sută din încasări. Plus cazare asigurată. Anumite fete sînt specializate numai pentru contactul oral. Procentul acestora e mult mai mare decît al celor care „lucrează” normal.

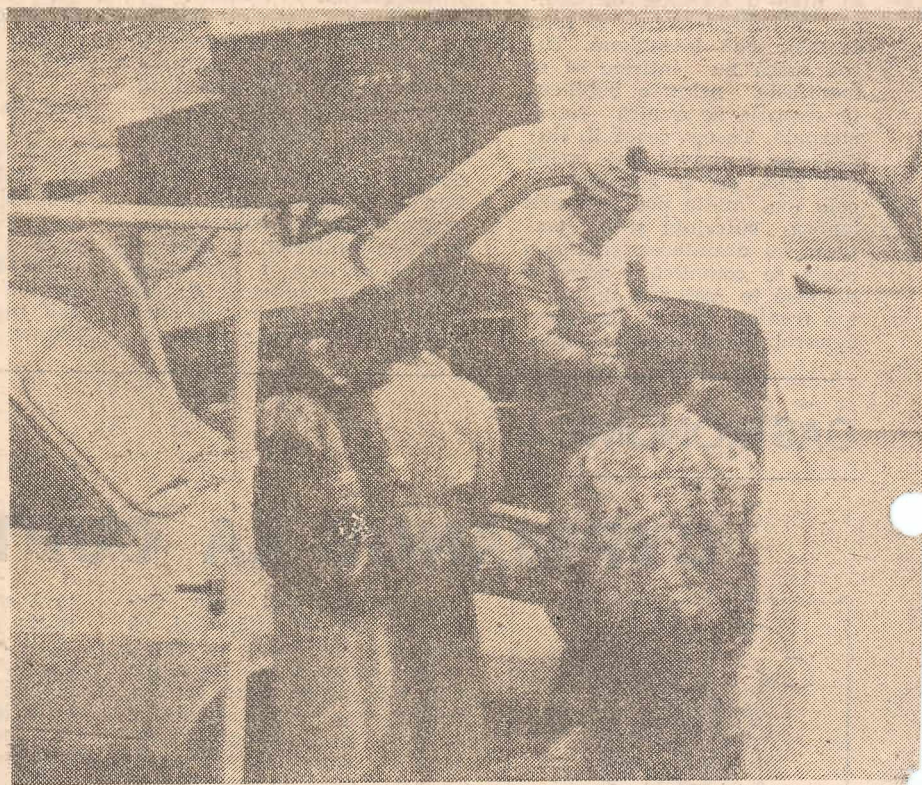
Există și o filieră de pești români, undeva, prin căminul de tranzit. Unii din ei sînt studenți la Teologie!! Elena Negoită și Livia Dargomir au încercat să ia o cameră în acest cămin. Aveau repartitie de la rectorat, aprobată de Ligă, dar administratorul a refuzat să le cazeze în camera cu pricina. Acolo figura o fată, Mihaela, studentă la Teologie, dar de fapt stătea un băiat. În camera asta, spune Elena, se petrec lucruri ciudate. De fapt, în căminele studențești, totul e ciudat și suspect. Numărul sinuciderilor crește!

CĂTĂLIN APOSTOL
Foto: CRISTIAN GACHE

Viața studenților din cămine e tristă. Atmosfera — aș putea spune — favorabilă celor cu gânduri sumbre. Marți, 10 noiembrie a.c., la ora 7,30, Costanța Ștefan, studentă la Facultatea de Medicină Generală, s-a aruncat de etajul șapte al căminului B2 din Grozăvești. Avea oarece conflicte de familie? Soțul, student la Teologie, a sfătuit-o, cu o seară înainte, să doarmă la o cole Dimineață, ea și-a amintit de toate cele și a luat nefericita decizie.

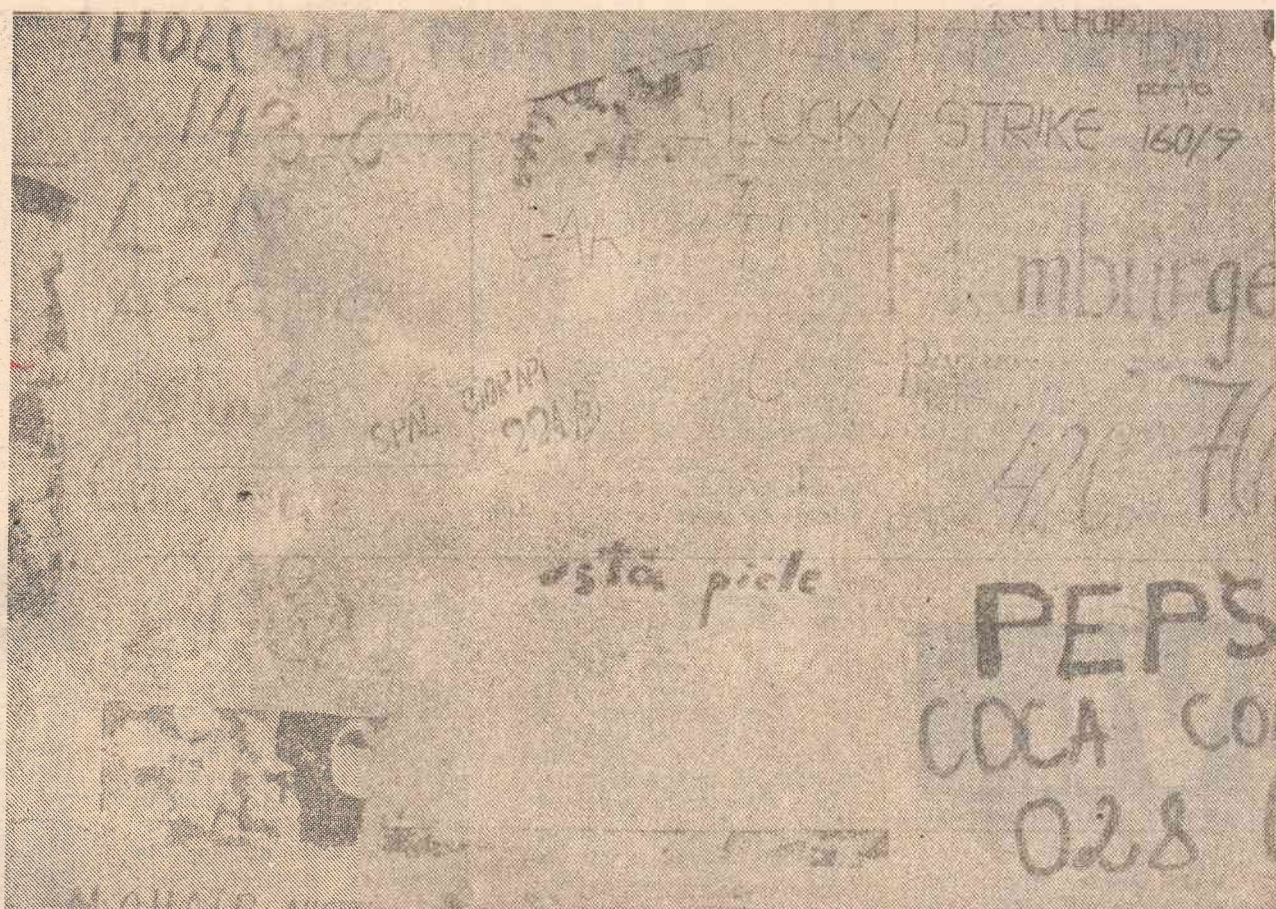
Portăreasa, Angela Panait, a auzit afară o bubuitură și a ieșit speriată. Era Costanța, căzută pe ciment. A luat-o în brațe — nu curgea nici o picătură de sînge — și a strigat după o mașină. Degeaba. După două, trei gemete fata învințită toată și a murit.

Conform spuselor comandantului secției de Poliție din Regie, în cămine petrec frecvent asemenea tragice incidente. Nici nu-i de mirare. Într-o lăsată de aspră, cei slabi nu prea au loc.

Cei care doresc să schimbe bani sînt îndrumați către un „filtru de rutină”. Chioșcul este mereu bine păzit

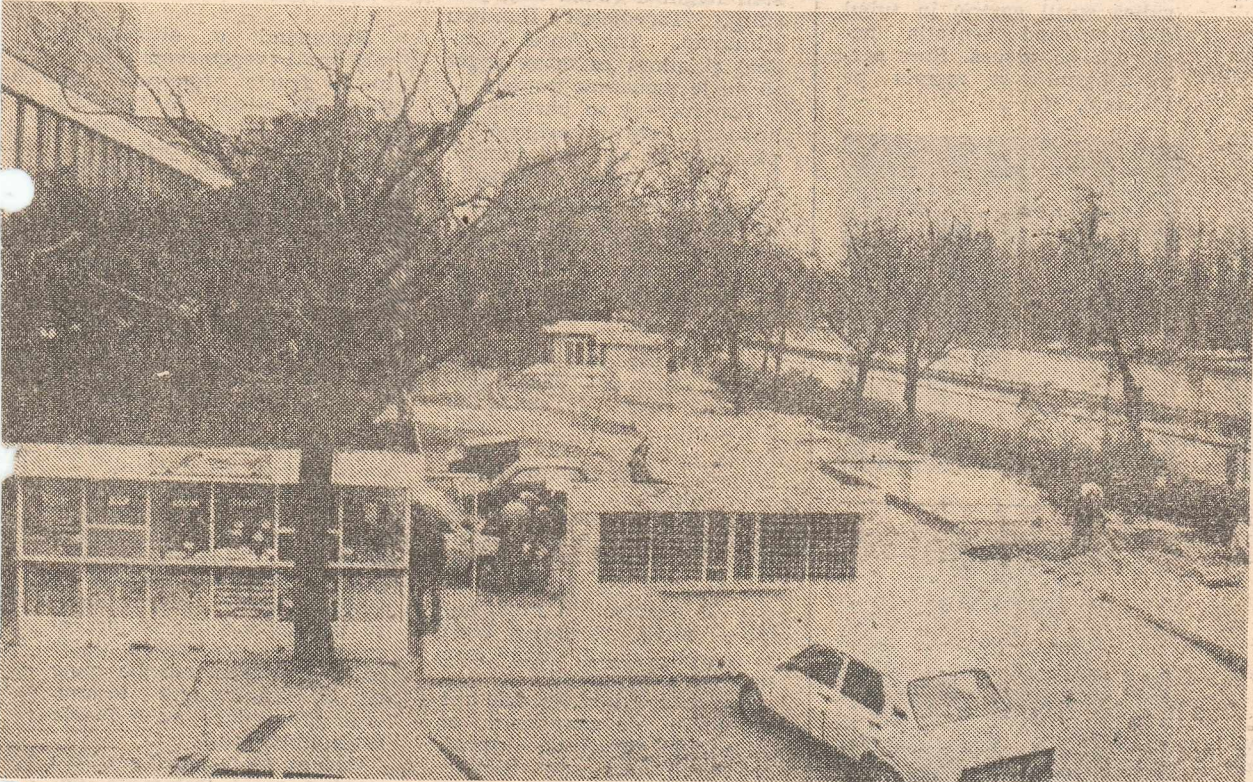
Aceste imagini, surprinse în condiții riscante de către fotoreporterul nostru Cristian Gache dau o idee despre fauna care colcăie în jurul căminelor studențești: hoți, bișnițari, traficanți de valută, proxeneți, prostituate și alte specimene ale lumii interlope.

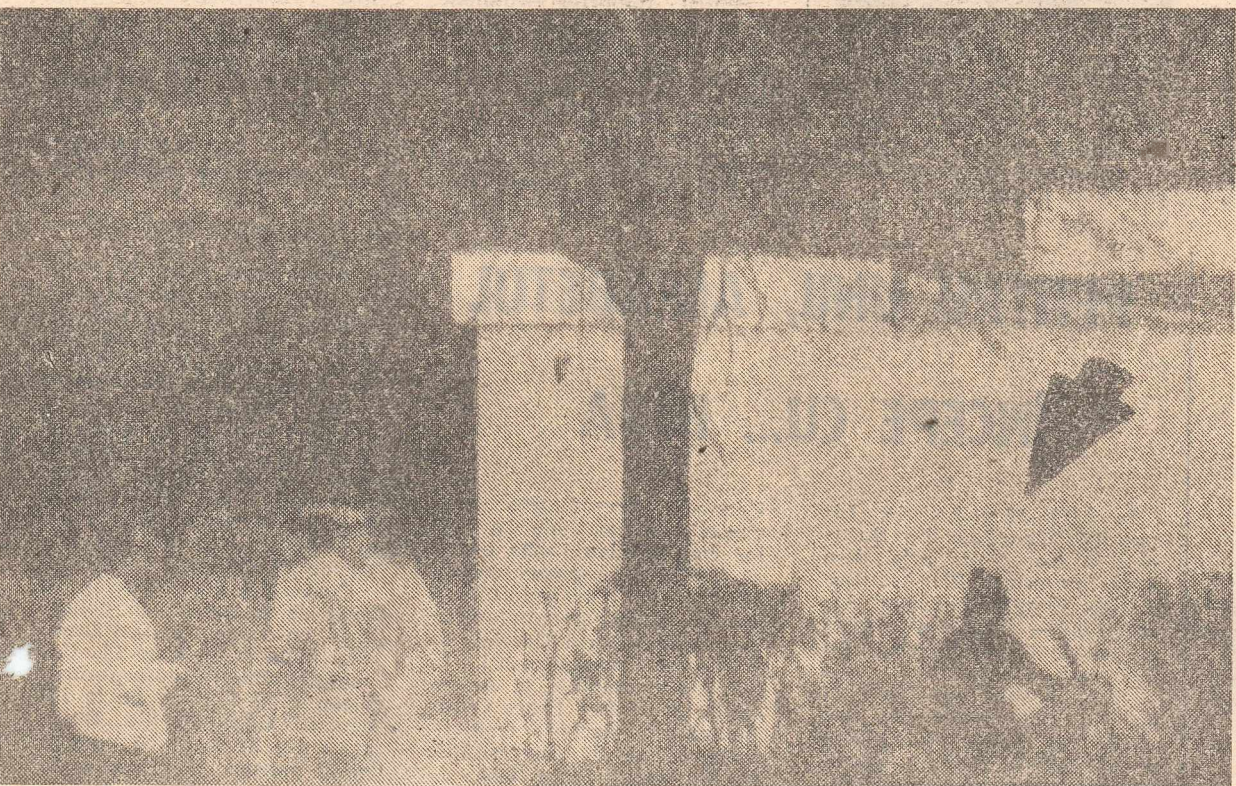
Mica publicitate în cămine pentru prestările de servicii, care sînt greu de găsit (spre exemplu, numai Liviu spală ciorapi!)

În „auto-service”-ul improvizat în spatele unui cămin. Aici se pot găsi
piesele mașinilor de negăsit

Baraca din stînga este mai mult decît o sursă de țigări și bigi-bigi. Aici
funcționează din plin o casă de schimb valutar (ilegal). Pe acest loc,
studenții români nu au putut investi într-un restaurant cu terasă pentru
că era spațiu verde

Vine razia ! Bani sînt aruncați în boscheți, culeși repede de „ciobănașul
cu biță” (vezi săgeata)
„Cine schimbă bani, la mine plimbare !”

Ce se întîmplă dacă ar fi candidat Ceaușescu

SOCIAL

Ca să înțelegem starea de spirit a românului simplu — intrucît din aceea a românului complicat nu-i nimic de înțeles — trebuie să ne imaginăm alegerile cu participarea unui partid al cărui lider ar fi fost Ceaușescu. Sînt sigur că, dacă ar fi trăit, se confecționau legile și împrejurările în care, chiar și din temniță, candidatura lui ar fi fost posibilă. La urma urmei, ce-i altceva cazul Verdeț decît un caz Ceaușescu cu soia în el?

Domnul Ceaușescu ar fi candidat, desigur, pentru Regiunea Autonomă Scornicești și ar fi primit, în județele pendinte de aceasta, Gorj și Dolj, voturile pe care le-au obținut aici PSM, PRM, PUNR, PDAR, precum și jumătate din simpatile manifestate față de FDSN. Nu-i exclus ca, treziți în sfîrșit la realitate din buimăceala postului de după revoluție, etnicii olteni să fi aflat calea ca, prin anularea voturilor date opoziției domnului Ceaușescu, să obțină un convingător 101,35 la sută. Voturile acordate în 27 septembrie PSM-ului au o cauză și ea nu trebuie căutată în prostia norodului, ci în trecutul apropiat al olteanului. Tara a fost plină de olteni de frunte, iar în ultimele două decenii nu originea socială a contat, la ridicarea în post, ci locul de naștere. Nu a existat județ în care, din poliție pînă în județeană de partid, din inspectoratul școlar pînă la direcția penitenciarelor șefii să nu fi provenit din ginta olteană. Dacă socotim că ramurilor răspindite peste țară le-au rămas rădăcinile acasă, privilegiate și ele — direct sau indirect — voturile acordate responsabil și entuziast PSM-ului și agenților săi electorali, pe care i-am amintit cîteva rînduri mai sus, au — vorba lui Moromete — bază : nevoia de a fi iarăși ce au fost și mai mult decît atît.

De fapt, domnul Ceaușescu ar fi luptat direct cu domnul Iliescu. Ar fi fost o contradicție neantagonistă, adică o alianță. Domnul Ceaușescu l-ar fi iertat pe domnul Iliescu pentru stîngăcia cu împușcarea, l-ar fi felicitat pentru victoria în alegeri și l-ar fi executat la Tîrgoviște cu onorurile cuvenite personalității care a reușit performanța de a instaura democrația exact cu aceiași oameni cu care a fost condus comunismul la victoria finală. Am fi avut, bineînțeles, un parlament cu exact aceeași alcătuire pe care a avut-o în ultimii trei ani. Vadim ar fi devenit guvernator al Ardealului și ministru la cultură și interne, popa Tatu ar fi fost trimis la Jilava, ca să poată fi canonizat — după înălțare — ca sfînt național de partid și de stat, Bîrlădeanu ar fi primit casa lui Maurer iar Maurer casa lui Roman, Dan Mărtian ar fi devenit rector pe viață al tuturor universităților din România și al șefilor de filozofie din ambasade, Verdeț ar fi devenit tovarăș de celulă cu Postelnicu, Ștefan-Cazimir ar fi fost tomit să editeze revistele de umor Lupfa PCR, Viața de partid și Literatorul, Andrei Pleșu ar fi fost exilat la Tescani, unde ar fi lucrat la o fabrică de sticlă nou înființată, domnul Stolojan ar fi devenit socotitor la un CAP, iar Adrian Păunescu, cel care în revista lui mă demască și zice că aș fi fost securist, ar fi primit înapoi „Flacăra” și cenacul.

Iar eu, ce-aș fi făcut eu în această situație?

Păi, ce să fi făcut : i-aș fi dat lui Păunescu în cap cu un scaun — fără ură și fără răzbunare — și vișul cel rău ar fi luat sfîrșit.

Și m-aș fi bucurat că nu candidează Ceaușescu, ci Iliescu. La urma urmei, e mai bine viu decît mort, mai bine legionar decît slugă, mai bine deștept decît prost.

Trăiască președintele orașelor mici !

TUDOR OCTAVIAN ■

VIP RESS INSTANT VICTORIA STIRI MONDENE

• Joi seara, așa cum s-a anunțat cu insistență la TVR, sala Cazinoului Victoria și spectacolul de varietăți „BON-SOIR BUCAREST” au fost cedate pensionarilor din București. Gratis. Pe bază de talon. Încă de la primele ore ale zilei, pensionarii bucureșteni au venit să prindă rînd la acest show. Cu scaunele cu tot. Astfel, deși capacitatea maximă a sălii este de 250 persoane, cu indulgență, la localul din Calea Victoriei 174 au venit peste o mie de pensionari. Cei care n-au mai putut intra și-au exprimat nemulțumirea prin urlete și proteste, fiind necesară intervenția gărzii de securitate a teatrului și a clinilor acestuia, pentru a nu se devasta

clădirea. Un ziarist de la Evenimentul zilei, prezent la înfîptare, constata că tinerii veniți aici cu prilejul conferinței de presă a lui Michael Jackson s-au comportat mult mai civilizată.

Dintr-o exagerată decență, artistele au dansat cu soutien-scènele în care trebuiau să apară cu sinii goi, contrazicînd astfel celebrul videoclip al Cabaretului, dat zilnic pe postul de televiziune.

Bătrînii prezenți în sală au fost foarte fericiți — unii au stat chiar jos, pe scări ori direct pe mochetă, au tropăit, au aplaudat, au ris și s-au bucurat.

• Domnul Jiri Rohlik, un virtuoz al crupierilor portughezi, prezent la deschiderea Cazinoului din sala Victoria 174, a intenționat să invite la „prima bilă” a ruletei și echipa de fotbal a Cehoslovaciei alături de high-life-ul bucureștean. Din păcate, fotbalistii cehi și slovaci aveau prevăzut în program plecarea imediat după meci. În același program, însă, n-a fost prevăzut și scorul.

SĂNĂTATE

odată a doua zi, sau după ce au fost reincălzite.

Pilula anticoncepțională este anticancerigenă

Femeile care folosesc cel puțin cinci ani la rând pilula anticoncepțională își reduc cu 50% riscul de a face cancer la ovare. Este concluzia

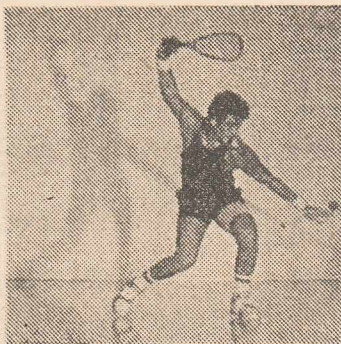
ori mai predispus la afecțiuni de coloană decât persoanele ce călătoresc cu autobuzul și metroul. La o asemenea concluzie au ajuns, după numeroase studii specializate de la Universitatea din Loughborough. Ca antidot se recomandă instalarea pernei protectoare (tetiera).

Hirtia igienică din deșeuri reciclate

La Clinica Universității din München au fost studiate efectele pe care le produc asupra zonei anale hirtia igienică obținută din materiale reciclate. Acest fel de hirtie are în compoziția ei urme de cadmiu, nichel, plumb, argint, mercur ce provoacă erupții alergice. Hirtia igienică trebuie să fie realizată numai din celuloză curată.

Sportul și refluxurile gastrice

Cercetători de la Universitatea din Berkley dau următoarea recomandare celor care suferă de refluxuri gastrice (arsuri pe esofag): evitarea sporturilor dure, între care și tenisul. Mișcările bruște, pline de efort — susțin ei — ridică suc gastric în tubul digestiv, dând senzația neplăcută de arsură. Sînt permise înotul și mersul pe bicicletă.

de dr. Michel Furia din Paris, în 1900, intervenind chirurgical în două extracții de cristalini luxat în vitros, în fundul globului ocular, unde deveniseră invizibile și care cu endoscopul au putut fi reparate și extirpate.

Pornind de la un raționament simplu

O PROFESOARĂ SE VINDECĂ DE CANCER

Sub acest titlu, revista noastră a publicat în două numere precedente mărturiile doamnei Maria Lungu. Pe adresa corespondentei noastre au sosit o mulțime de scrisori prin care persoane din toată țara solicită informații suplimentare.

Mi-au scris și chiar m-au vizitat la locuința mea din Ploiești mulți oameni necăjiți, cerindu-mi lămuriri suplimentare. În rîndurile ce urmează doresc să răspund la scrisorile semnate de următoarele persoane: Doina Ionescu (București), Droia Persida (Sebeș, Arad), Ana Tărmur (com. Rădășeni, Suceava), Constantin Stolojan (Rîmnicu Vilcea), Iuliana Timoc (Satu Mare), Shigyo Stan Reghina (Ocna Dej, jud. Cluj), Pîrvulescu Dumitru (Craiova), Tîrț Aurel (Oradea) și altor care m-au rugat să nu le pomenesc numele.

Tratamentul se bazează pe acțiunea anticancerigenă a plantelor ce nu fac tumori. Din aceste plante recomand: menta (izma), busuiocul, valeriana și nucul (frunzele și miezul de nucă). Tratamentul a fost testat și verificat pe mine. Este un tratament de durată de la cîteva luni la cîteva ani.

Terapia este ciclică: 3 săptămîni tratament, două săptămîni pauză, 3 săptămîni tratament, două săptămîni pauză și tot așa pînă la vindecare. În cele trei săptămîni se ia zilnic un ceai de mentă dimineața sau seara la culcare. Tot zilnic se mai folosește o pastilă de extraversal (conține valeriană) și sirop de busuioc (o linguriță) între mese. Urmează două săptămîni pauză, după care se reia tratamentul.

Din 3 în 3 luni, în cele trei săptămîni de tratament, se înlocuiește ceaiul de mentă cu 10-20 nuci (în timpul meselor), sau patru nuci verzi din dulceață. La toate acestea se adaugă o linguriță de sirop de busuioc, dar și o pastilă de extraversal.

Pentru tumorile tiroidiene se utilizează în plus, în timpul celor 3 săptămîni de tratament, decoct de frunze de nuc cu care se spală părul (fiertură din frunze de nuc).

La ora actuală nu se mai găsește extraversal și nici nu se știe dacă în formula lui

actuală mai conține valeriană. În această situație este mai bine să se folosească, în loc de extraversal, ceai de valeriană (de la PLAFAR), o linguriță de frunze la 100 ml apă (jumătate de ceașcă) seara la culcare. Dacă nu se găsește nici ceai de valeriană și nici sirop de busuioc, vă recomand să folosiți două ceaiuri de mentă pe zi: unul dimineața și altul seara (se toarnă apă clocotită peste un pachetel de ceai sau peste două lingurițe frunze de mentă, se acoperă vasul 15 minute. Se bea călduț, de preferință neîndulcit). Dacă nu vă simțiți bine, reduceți doza la un singur ceai de mentă.

Alimentația.

Recomand o alimentație mai mult vegetariană: legume și fructe (mîncare de post). Se admit în cantități mici și proteine animale: carne, ouă, lapte, brînză.

Iată un exemplu privind alimentația pe o săptămîină: 4 ouă moi (cînd doriți) fără lactate și legume. Duminică, carne de pasăre, sau pește împreună cu legume și fructe. În rest, mîncare de post, salate și multe fructe. Trebuie reținut că proteinele animale nu ajută cu nimic la vindecarea cancerului. În cantități mici sînt necesare organismului, în cantități mari inhibă tratamentul.

Și încă o precizare foarte importantă: tratamentul pe care îl recomand eu nu exclude pe cel prescris de medici. El se face în paralel cu terapia clasică, deci bolnavii se pot supune operațiilor recomandate, sau tratamentelor cu raze. Recomandările mele vin să complimească terapia obișnuită, dar au o foarte mare importanță.

Ca una ce m-am făcut bine urmînd acest tratament, doresc să fiu, absolut dezinteresată, de folos și altor persoane bolnave. Voi răspunde în continuare scrisorilor primite. Reamintesc adresa mea:

Aleea Prișlop Nr. 8, Bloc 15, et. 1, ap. 14. Ploiești.

Vă doresc la toți sănătate și Dumnezeu să vă ajute.

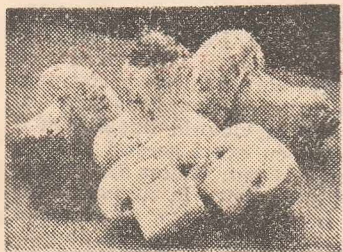
MARIA LUNGU,
profesoară pensionară

Alergicii fac mai ușor cancer

Cercetătorii japonezi au descoperit în țesutul epidermic al persoanelor alergice un hormon ce acționează sistemul imunitar împotriva celulelor canceroase. Acest hormon se găsește mai ales la persoanele care fac erupții alergice cutanate. Acest lucru ar dovedi că alergicii sînt mai amenințați decît alții de boala canceroasă.

Ciupercile nu se consumă reincălzite

Ciupercile comestibile conțin o substanță albuminoidă, care, trecută prin căldura mașinii de gătit, dezvoltă în timp un compus otrăvitor. Aceasta este concluzia la care au ajuns toxicologii universității din München. De aici o recomandare foarte importantă: ciupercile se consumă de îndată ce au fost pregătite (și de preferință puțin tîedate prin foc) și nici-

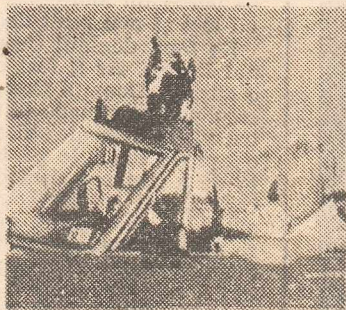

CE ALTE PERICOLE NE MAI ÎNCONJOARĂ?

la care au ajuns medicii de la Universitatea din Harvard. Ei mai susțin că acțiunea hormonului protector din pilulă acționează în continuare pînă la zece ani, chiar dacă persoana în cauză nu mai folosește pilula.

Volanul și afecțiunile de coloană

Cel care își petrece zilnic la volan, 2-3 ore este de trei-

CĂLĂTORIE ÎN INTERIORUL OCHIULUI

Endoscopul este utilizat curent pentru explorarea a numeroase cavități ale corpului: tubul digestiv, bronhiile, cavitatea abdominală etc. Dar iată că de curînd tehnica endoscopiei a fost extinsă și la investigarea ochiului.

Manipularea cu endoscopul este însă extrem de delicată, ochiul neavînd un orificiu natural. De aceea, medicul oftalmolog este obligat să execute o incizie foarte fină la marginea corneei pentru a introduce miniaturatul apa-

rat. Din acel moment el „vizualizează” structurile interioare ale ochiului, inaccesibile în trecut observației: fața posterioară a cristalinului, zonula lui Zinn, corpul ciliar, retina anterioară, vitrosul etc. Puțini medici oftalmologi care utilizează endoscopul ocular se servesc de el ca instrument pentru stabilirea diagnosticului și a recomandărilor terapeutice. Majoritatea îl folosesc și în scop chirurgical. Primele operații pe ochi efectuate sub endoscopie au fost realizate

PENTRU UNII, ALFABETUL ÎNCEPE CU... BETA

Între 13-15 noiembrie, Liceul I.L. Caragiale din București a fost gazda celei de-a doua conferințe BETA (Bucharest English Teachers' Association — Asociația Profesorilor de limba engleză din București).

Moto-ul sub care s-a desfășurat conferința a fost „Teaching is Fun” (Ce plăcut e să predai!). Îndemn generos pentru cei mai tineri dintre profesori. Participarea a fost numeroasă, peste 200 de profesori din țară (majoritatea din București) și din străinătate. Au fost prezenți — Chris

Kennedy, președintele Asociației Internaționale a celor care predau limba engleză (IATEFL), reprezentanți ai Ministerului Învățămîntului și Științei, al Inspectoratelor școlare, ambasadorul Greciei la București, reprezentanți ai Consiliului Britanic, ai Ambasadei americane, Peace Corps Volunteers, teacher trainers, profesori de la Universitățile din București, Sibiu, Iași.

Cele 24 de „atelieri”, susținute de profesori români, englezi și americani, au incitat la schimburi de idei, au demonstrat competitivitatea șco-

lii românești pe plan internațional.

În afară de lucrările propriu-zise ale conferinței, participanții au putut asista, vineri, 13 noiembrie, la un concert al corului „Voces Primavera”, condus de dl. profesor Claudiu Negulescu și sîmbătă, 14 noiembrie la un spectacol în limba engleză, cu participarea elevilor din liceele I.L. Caragiale, George Cosbuc, Școala generală 45, precum și membri ai cercului dramatic de la Palatul Copiilor.

Conferința s-a încheiat în ziua de duminică, 15 noiembrie, cu o excursie la Ploiești (oprire la liceul-frate I.L. Caragiale), unde profesorul american Paul Larsen, de la Liceul I.L. Caragiale din București, i-a învățat pe participanți dansuri tradiționale englezești și americane. Excursia s-a continuat cu o vizită la Sinaia.

PAUL ALEXANDRU

Inimile tinerilor bat pe frecvența 96,1 MHz

0 poveste palpitantă

Doina Ene

Mihaela Apetrei — brunetică, veselă, neastimpărată, studentă la Facultatea Româno-Americană, 19 ani — cu ștate vechi la Radio Contact (angajată de mai bine de un an!) e absolut convinsă că ceea ce i s-a întâmplat ei la prima intrare pe post este o poveste cu totul unică și grozav de palpitantă. După un concurs cu 300 de candidați pe două locuri, fără vreun gând de reușită, cu un eșec în spate — încercarea la un alt post de radio privat — a fost chemată și „aruncată” direct pe post. „Dacă ziceam atunci nu, lăsați-mă pînă miine sau poimîine, să mă pregătesc, n-aș mai fi avut nici o șansă! Așa-i, Sașa?” „Așa-i!”, mormăie redactorul-șef Niță. „Mi-au dat un text, ceva cu fotbal și niște echipe cu nume englezești și mie-mi era rușine să spun că nu știu cum se citește toate alea. Atunci m-a ajutat Radu. Mi-a vorbit de grădina botanică și nu mai știu ce, că vedea că sînt emoționată. Știi, Radu, uite, acum îți mulțumesc! Pe bune!”

Redactorul de știri **Radu Birsan**, student în anul V la Construcții, cu 25 de ani „împliniți ieri”, are și el o „prima mea zi”, cînd a intrat ca pre-

zentator muzical și tehnician, în același timp. „Îmi tremura mina, emoțiile erau fantastice și eram nemulțumit de mine, că simțeam cît sînt de monoton. Multă vreme am avut complexul ăsta.”

În legătură cu chestia asta, Giuseppe Rossi are o teorie a lui. Fetele învață mult mai repede și se emoționează mult mai puțin. „La toată partea bărbătească, atunci cînd învață, le fac miinile ca niște elici. Nu se pot controla. Asta e o stare. La fete n-am văzut. Apoi, sînt egali. Egal de buni. Indiferent dacă sînt fete sau băieți și indiferent de vîrstă.”

Cel mai tînăr „animator” se prezintă și acum ca la școală: **Macavei Alexandru**. De fapt, mai e încă la școală, în clasa a XII-a, dar foarte puțină lume știe acolo cine e el. „Cînd există pasiune, nu contează dacă ți se cunoaște numele. Nu pentru asta o faci și nici pentru bani. Pe mine mă „sponsorizează”, de fapt, părinții. **Doina Ene**, de serviciu în fața pupitrului, dar deseori și în fața microfonului, punctează concluziile: „Nu se agreează vedetismele.”

Spectaculos?

Doar rezultatul!

Alexandru Niță, alias **Sașa**, ca și **Giuseppe Rossi** — da, bunicul a fost italian! —, nu văd nici un motiv pentru care să nu fie răi. Nici cu ei n-a fost cineva bun. A fost un mic nucleu de oameni, adunați după principiul eu îl știu pe el, el mă știe pe mine, din care nici unul nu avusese înainte vreo legătură cu radioul. A fost, e drept, un vis. „Cînd eram mic, zice Sașa, visam să am un post de radio la care să vorbesc și oamenii să mă asculte cînd se trezesc, dimineața.”

La 25 februarie 1990, orele 13,30, **Radio Contact** a emis pentru prima dată în România, de la etajul IV al Institutului de Arhitectură. Echipamentul a fost adus din Belgia, de Societatea „Radio Contact”. „Belgienii au stat o zi-două și au plecat. Ne-au zis să ne descurcăm singuri. Ne-am trezit în fața unui microfon, a unor discuri cu muzică și a unor butoane. Habar n-aveam ce să facem. Am învățat și ne-am descurcat.” Din echipa de atunci, au rămas doar doi — **Rossi** și **Niță**: „Se poate spune că numai nebunii rămîn. Prin cîte am trecut!... Totul a fost dragoste de muzică și muncă patriotică. Ce vedeți aici am făcut cu miinile noastre. Cînd am primit sediul (ultimul etaj al fostului Minister al Chimiei) am găsit un sălaș de porumbei. Pînă și prizele le-am montat singuri. E o chestie de pasiune. Timp de un an de zile, nimeni nu s-a gîndit că ar putea fi plătit. Am trăit din salariile noastre de ingineri. Apoi, au venit niște sume de bani simbolice — produs al muncii noastre. Postul fiind din ce în ce mai ascultat, au început să sosească reclamele. Așa s-a dezvoltat partea comercială. Acum avem o mică redacție, cu oameni angajați, cu carte de muncă. Dar, mai ales, avem niște profesioniști, care au învățat o meserie foarte grea.”

Un post de radio este ca un furnal. Fie zi, fie noapte, un om e în post. Iar omul ăsta trebuie să știe niște reguli. Care e cea dintîi? „Să-ți respecti ascultătorii. Să nu-ți permiți orice, numai pentru că tu ai avut norocul să fii în fața unui microfon și altul are ghinionul să fie în fața unui aparat de radio, să te asculte. Pentru că nu te ascultă! Trece pe altă frecvență! Sînt și multe alte reguli, dar nu e nimic spectaculos aici.”

Adevărat! Nimic spectaculos, în afara rezultatului.

LIANA TATOS

Sașa (Alexandru Niță)

De serviciu, la telefonul cu publicul, Corina Salanți

**„Poți să spui o prostie,
dar cursiv!”**

Mihai Neguț e cătrănit. **Giuseppe Rossi**, directorul, se întoarce către mine:

— Au făcut o emisiune despre Festivalul „Caragiale”. Am ascultat-o din mașină. A fost o grozăvie!

Alexandru Niță, redactorul șef, puse, ceva mai înainte, un verdict mult mai categoric, în mult mai puține cuvinte „Poți să spui o prostie, dar s-o spui cursiv.”

Nici o înțelegere pentru cele două tinere — „Ziariste, colege de-ale dumneavoastră!”, mă ironizase fin redactorul-șef — complet pierdute în fața microfonului și a ideii că o grămadă din ascultătorii Bucureștiului se află pe frecvența de undă 96,1 MHz, adică „Radio Contact”. Nici un gând că pentru cele două debutante în ale „intra-tului pe post”, atmosfera din studio putea fi absolut înnebunitoare. O cameră mare, tapetată cu cofraje de ouă vopsite în mov — de loc o idee rea —, pupitrul cu echipamente sofisticate pentru un ageamii chiar sub nasul lor și — suprema teroare! — microfonul, pe care **Mihai Neguț**, „omul din post” îl fiția de colo-colo. Ziaristele încep să vorbească și simt că, nu doar vocile tremurînde, ci ele cu totul, se pierd în spațiu. Fundalul sonor — muzică, se înțelege — e prea tare și cineva intră vijelios în studio, fără

nici un fel de precauții: „Dați trompeta aia mai jos, nu se aude nimic!” Redactorul-șef mai intervine și el, **Neguț** face tot felul de semne. Nu mă mai jenez nici eu să deranjez și încep să fac fotografii. Fetele se zăpăcesc din ce în ce mai tare. Una începe să-și bată obrazii și mă întreb dacă nu mai are un pic și leșină. Mă mai întreb dacă toate astea nu se „sînt” pe post. Se simt! Avea să mi-o confirme, ulterior, un asiduu ascultător al postului „Radio Contact”: „Sigur că se simte! Dar nu le pasă! Așa și vor! Să fie adevărat!”

„Adevărat” pentru directorul **Rossi** înseamnă viață. „Să transmiți ascultătorului starea pe care o ai în acel moment. De aceea nu înregistrăm aproape nimic. Dacă fac ceva azi și dau pe post poimîine, s-ar putea să nu mai am aceeași stare și nu mai e adevărat, iar ascultătorul mă simte. Totul trebuie să fie „pe viu”. Chiar și prostiile, pentru că și ele fac parte din viață”. Au dreptate? Vezi bine că da, de vreme ce ascultătorii bucureșteni și cei din împrejurimi, care au posibilitatea de a asculta astăzi opt posturi, le sînt fideli în proporție de 16 la sută, în timp ce postul național îi revin 29 de procente.

Mihai Neguț

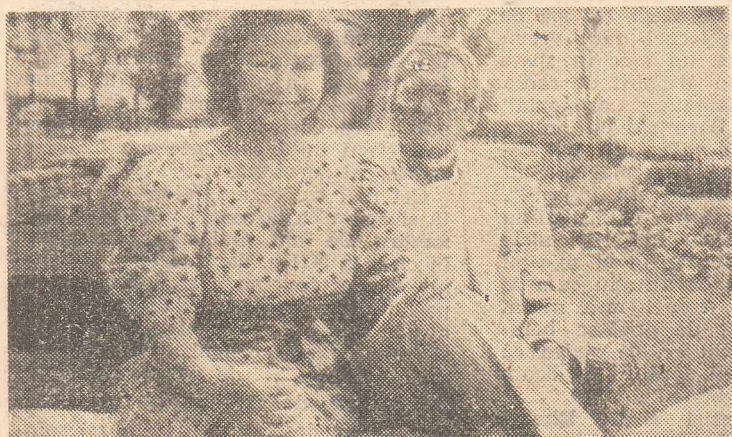

Vechea gardă
Giuseppe Rossi

Se mai întâmplă
și d-astea

Cum să obții un miliardar!

Trecind peste situațiile în care personajul feminin a ajuns, prin propriile calități, să dobândească averi considerabile, vă prezentăm două cazuri ale unor micuțe care au ajuns la același rezultat prin mariaj. În atingerea scopului s-au ghidat după cîteva reguli de aur: frecventarea unor localuri la modă, îmbrăcăminte de bună calitate, știința de-a da dreptate în orice împrejurare persoanei vizate. Odată ce aceste ABC-uri au fost reținute și prada a fost reperată, s-a trecut la atac. Strategia a presupus apoi învățare prin farmec, grație, sex-appeal și multă, foarte multă răbdare.

Cenușăreasa și baronul

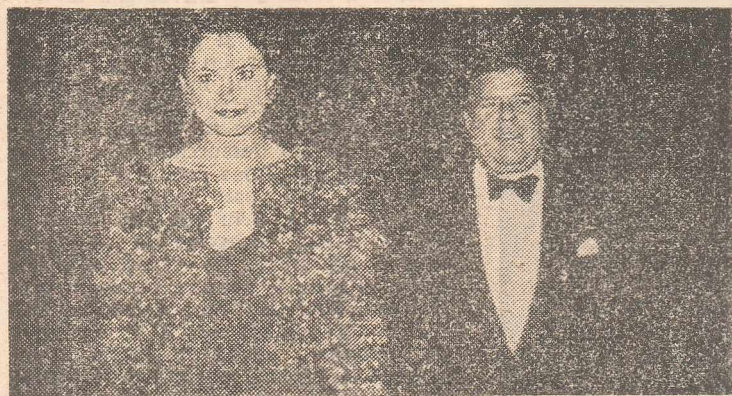
Nadine, fiica unei muncitoare, lucrează pînă la vîrsta de 11 ani. Frumusețea și foarte ambițioasă („bogăția și puterea m-au fascinat întotdeauna”), are noroc și îl întâl-

nește pe Edmond de Rothschild, foarte căsătorit pe vremea aceea. După o legătură de trei ani, devine doamna Nadine de Rothschild.

Un Oscar pentru „vinătoarea” de miliardari

Frumoasa Gayfryd, una din numeroasele fete din cartierele mai puțin privilegiate ale New York-ului, conștientă de faptul că doar în filme poți să întâlnești milionari pe stradă, reușește să forțeze intrarea într-un mediu ce nu era al său. La unul din dineurile mondane din Manhattan, cartierul celebru al New York-ului, își întâlnește viitorul soț. Pentru cucerirea lui a desfășurat o strategie demnă de un ma-

reșal: rochie cu decolteu vertiginos, conversație spumoașă, dans cît mai înflăcăut și, apoi, eclipsarea de la locul petrecerii, pentru vizionarea unui film în doi. După un an de la dineul cu pricina, Gayfryd își atinge scopul. Soțul ei, miliardarul new-yorkez Saul Steinberg, mărturisește că, dacă ar fi să se acorde un Oscar celor care vinează bogătași, i l-ar acorda, fără îndoială, soției sale. (E.G.)

Brigitte Bardot a întâlnit bărbatul ideal

Mai modestă decît Lyz Taylor în schimbarea soților legitimi, Brigitte Bardot (58 ani) este doar la a patra căsătorie. Atît de celebră altădată, sacralizată în statui, poezii, cîntece, socotită un simbol al femeii franceze, B.B. duce de zece ani o viață de schivnic, într-o vilă din Saint Tropez. Locuința sa este o adevărată grădină zoologică: 40 pisici, 7 cîini, patru capre și un măgaruș. Noul ei soț (al patrulea, după Roger Vadim, Jacques Charrier și Günther

Sachs), se numește Bernard d'Ormale și este un fervent susținător al partidului de extremă dreaptă, condus de Le Pen. Căsătoria a avut loc în Norvegia, țară în care s-a stabilit de mai mulți ani fiul Brigittei, Nicolas Charrier. Bernard, declară celebra divă de altădată, este cel mai minunat om pe care l-am întâlnit vreodată. Păcat că face politică, dar îl voi convinge să nu aibă ambiții în această privință.”

UMOR NEGRU * UMOR NEGRU * UMOR NEGRU

Încercați-vă norocul

Nababi burlaci

HASSAN AL BOLKIA — Vîrsta: 43 de ani. Profesia: sultan (în Brunei) și rege al petrolului. Avere: 185 de miliarde de franci. De reținut: el nu e burlac, are deja două soții, însă religia sa nu-i permitează numărul. Adoră să se joace cu trenulețele electrice. Cine se urcă în ele?

WILLIAM GATES — Vîrsta: 32 de ani. Profesia: om de afaceri. Avere: 20 de miliarde de franci. De reținut: geniu al informaticii, preferă să i se vorbească de software și hardware. Pauzele sînt binevenite.

MICHAEL JACKSON — Vîrsta: 34 de ani. Profesia: megastar. Avere: 5 miliarde de franci. De reținut: Cu excepția Dianei Ross, nu i se cunoaște nici-o legătură. Concurință serioasă în persoana fanilor, a unui șarpe boa și a aparatului cu oxigen care-l regenerează. Curaj!

P.S. Între timp, aflăm, a avut o tentativă de sinucidere.

BENJAMIN DE ROTH-SCHILD — Vîrsta: 30 de ani. Profesia: moștenitor. Avere: 2,2 miliarde de franci. De reținut: mare amator de femei. Treaba-i ca și aranjată!

ALBERT DE MONACO — Vîrsta: 34 de ani. Profesia: prinț moștenitor. Avere: incalculabilă. De reținut: frumos, timid, sportiv și alergic la mariaj. Ei, aș!

GEORGE MICHAEL — Vîrsta: 29 de ani. Profesia: star. Avere: 800 de milioane de franci. De reținut: frumusețea, deci curat. Îi plac top-modelele. Gurile rele spun că este sensibil și la farmecul masculin. Brrr!

CLIFF RICHARD — Vîrsta: 53 de ani. Profesia: star. Avere: 500 de milioane de franci. De reținut: avar. Pentru nevoile zilnice nu cheltuiește decît 250 de franci pe săptămînă. Asta-i bine, că rămîn mulți după...

PRINCE — Vîrsta: 34 de ani. Profesia: superstar. Avere: 175 de milioane de franci. De reținut: campion al tuturor categoriilor de răsturnări. Pygmalion de clasă. Să-l răsturnăm și p-ăsta!

JOHN KENNEDY JR. — Vîrsta: 31 de ani. Profesia: fiu de familie bună. În timpul liber avocat. Avere: 130 de milioane de franci. De reținut: „supranumit „Bărbatul cel mai sexy al Americii”, a zdrobit multe inimi. Repede cu ea la zdrobit!

AYRTON SENNA — Vîrsta: 32 de ani. Profesia: pilot de formula 1. Avere: 100 de milioane de franci pe an. De reținut: îi place să trăiască cu incetinitorul, foarte sensibil, nu se sfiește să plîngă din cînd în cînd. Gata, care plîngi mai cu foc?

ANDREW — Vîrsta: 32 de ani. Profesia: prinț englez și marinar. Avere: 2,5 milioane de franci pe an. De reținut: fiul mamei sale, femeia cea mai bogată de pe planetă. Mai plin, de fantezie decît fratele său, Charles, dar la fel de egoist. Ia învățați-l voi, fetelor, ce-i aia fantezie!

CHRISTOPHE DECHA-VANNE — Vîrsta: 34 de ani. Profesia: star în vogă. Avere: 300 de mii de franci pe lună. De reținut: din naștere e plin de neastîmpăr. Da' dacă-l prindeți cînd doarme... Aviz amatoarelor: Înainte de a porni la atac, să convertească francii în dolari, pentru a vedea dacă lupta mai merită osteneala. (E.G.)

DIANA

- După căsătorie, Lady Di a iubit alți trei bărbați
- O carte care a zguduit Anglia și nu numai

Nicholas Davies

Autorul cărții „Diana” este fostul redactor șef pentru probleme externe al ziarului Daily Mirror. El a avut ocazia să cunoască numeroși prieteni intimi ai prințului Charles, foști colegi de școală și jucători din echipa de polo ai acestuia. Volumul este apreciat ca o replică dată cărții lui Andrew Morton, inspirată din mărturiile celor apropiați principesei. Varianta Nicholas Davies ar acorda, se zice, câștig de cauză principelui de Walles.

S-au înfruptat ei din grațiile doamnei?

Bancherul Philip Dunne

Primul bărbat din viața extraconjugală a Dianei a apărut în 1986. Este vorba de bancherul Philip Dunne pe care îl cunoaște la un party dat de Sarah Ferguson. Principesa s-a grăbit apoi să-l invite în Elveția, împreună cu alți prieteni ai casei. Într-o seară, după ce prințul Charles a părăsit petrecerea, cei rămași au propus să se joace „gajuri”. Philip Dunne — spun martorii — a luat-o în brațe pe Diana și a sărutat-o pe gură lung și cu pasiune. O lună mai târziu, e rândul lui Philip să o invite pe Diana într-un week-end suspect. Două zile și două nopți în vila sa din Gatley Park. Frivolitatea principesei o scandalizează pe regină, dar Charles se arată indiferent. La o serată dată de lordul Worcester, a fost prezentă și perechea princiară. Toată noaptea Diana a dansat cu Philip și, sub privirile zecilor de invitați, s-a lăsat sărutată pe gât și obraji. Enervat, Charles s-a ridicat de la masă și, pe un ton răstit, a invitat-o să-l însoțească acasă. Dar Diana a continuat să danseze, Charles părăsind sindrofia roșu de furie.

Sînt suficiente toate acestea pentru a bănuși că Philip s-a strecurat în patul principesei?

Stupoare, nedumerire, dar mai ales birfă și amuzament. Englezii nu mai sînt cei de altădată: puritani și subjugati unei tradiții ce sacraliza instituția regală. Conflictul conjugal din sinul Casei de Windsor, de neconceput cu decenii în urmă, își găsește azi locul în suita de scandaluri și evenimente mondene ce condimentează viața înaltei societăți. O plină nesperată pentru gazetele averse de cancanuri și știri senzaționale. Jurnaliștii au năvălit lacomi, pentru a descoperi culisele matrimonialului practic destrămat, dar cel mai norocos s-a dovedit Nicholas Davies, autorul cărții Diana („Principesa și furtunoasa sa viață”), devenită imediat best-seller. Cît adevăr și cîte speculații gratuite în jurul unei drame maritale, atît de obișnuită, de comună, la urma urmelor?

Ultima bombă: Lady Di ar fi avut după căsătorie trei amanți (sau poate simpli prieteni, ce i-au însoțit viața pustie de Charles). Ei sînt: maiorul James Hewitt, Philip Dunne, tînăr bancher, supranumit Superman (datorită asemănării sale cu actorul Christopher Reeve), și David Waterhouse, nepot al ducelui de Marlborough.

Sigur e că, în noiembrie 1991, cu prilejul aniversării zilei sale de naștere (42 ani), prințul Charles avea să declare celor apropiați că viața sa conjugală s-a încheiat. Dar cum tradițiile dinastice nu permit un divorț oficial, perechea princiară urmează să trăiască separat.

Divorțul sentimental a fost urmărit cu asiduitate de către gazetari și fotoreporteri încă de la primele lui semne. Dincolo de surisurile protocolare și seninătatea aparentă afișate de Diana și Charles, ziaristi au descoperit imediat dovezi de discordie. Două momente sînt amintite cu deosebire: 1. După un meci de polo, Charles s-a apropiat de soția sa ca să o sărute, dar Diana l-a evitat, întorcînd capul. Scena a fost înregistrată de zeci de camere de luat vederi și imaginea a făcut ocolul lumii. 2. Vizitînd în India Taj Mahalul, celebrul templu al amorului perfect, Charles a anunțat că va reveni aici numai întovărit de femeia care îi va fi soție. Dar cînd această situație a devenit posibilă, Charles a preferat să ia parte la un forum al industriașilor anglo-indieni, lăsînd-o pe Diana să viziteze singură Taj Mahalul.

Apoi, neînțelegerile și antipatia nedisimulată încep

„Prietenul” James Hewitt

O fotografie considerată „istorică” de toți cei ce s-au ocupat de biografia secretă a Dianei. Este momentul cînd, în 1989, principesa îl întâlnește pentru întia oară, pe un teren de polo, pe James Hewitt. Din acea clipă, tînărul ofițer se va afla mereu în preajma Dianei. O va însoți în lungi promenade „à cavalo” prin romanticul parc din Windsor și va fi singurul invitat la ziua de naștere a principesei, sărbătorită la Kensington Palace, în absența soțului legitim. Nicholas Davies mai notează că Hewitt avea, la data respectivă, o logodnică, pe Emma Stewardson, fiica regelui înghețatei din Marea Britanie, care n-a întîrziat să-și dezvăluie public gelozia. „Prietenia” celor doi a durat doi ani.

să devină publice. Începînd cu 1986, Diana nu-și mai ascunde decepțiile și disensiunile familiale ajung la urechile marelui public. Deznădăjduită, în pragul disperării, principesa are chiar o tentativă de sinucidere. Într-o seară înghite un flacon cu paracetamol. Se întinde pe pat și așteaptă sfîrșitul, dar imediat, imaginea copiilor ei o fac să regrete gestul. Își golește stomacul de pastile și-i telefonează lui Charles care trimite un medic. Din fericire, nimic grav. În tot acest răstimp, regina Elisabeta a avut o singură temere: că Diana a moștenit nestatornicia mamei sale, care, cu ani în urmă, șocase Marea Britanie, lăsîndu-și soțul, viconte Johnny Althorp, pentru un oarecare Peter Shand Kydd.

Cartea lui Nicholas Davies a fost tradusă în numeroase limbi și prezentată în foileton de marile periodice din Europa și America. Milioane de cititori au devorat-o cu patimă. Cartea este scrisă pentru cei amatori să se delecteze cu necazurile altora. Dar ea oferă totuși o concluzie prețioasă: amărăciunile vieții bîntuie nu numai bordeiele săracilor ci și palatele regilor.

David Waterhouse, alt bărbat în viața Dianei

Nepot al ducelui de Marlborough și prieten cu băiatul principesei Margareta, David Waterhouse a început să fie văzut alături de Lady Di începînd cu 1987. La un concert al cîntărețului David Bowie, publicul din sală a putut observa cum Diana își lasă capul pe umărul însoțitorului ei. Cîteva luni mai târziu, David și Diana sînt surprinși de un fotograf într-o atitudine scandalosă, în timp ce se aflau în mașina lui Waterhouse. În ultimul moment, garda de corp intervine și confiscă filmul. Fotoreporterul John Fraser este amenințat, dar Lady Di urmărește întreaga scenă rîzînd. A doua zi, ziaristul își recapătă filmul, dar fără clișeele incriminate.

Mai sîntem, totuși, în cărți. Pînă cînd?

N-am vrea să cădem în păcatul de-a fi taxați drept „viteji de după război“, nici să intrăm în rîndul denigratorilor sau al contestatarilor. Totuși, un sentiment de îngrijorare, chiar de oarecare teamă începe să ne stăpînească tot mai puternic. Firesc, am urmărit cu multă atenție ultimele evoluții ale tricolorilor. Nu știm de ce, poate este o simplă impresie personală, dar pare să se profilează repetarea situației din campania C.M. '82, cînd aveam nevoie de 3 puncte realizate în partidele de pe propriul teren (cu Ungaria și Elveția), obținînd atunci doar o remiză albă cu prima echipă, pierzînd (1-2) cu a doua. Faptul că grupa noastră oferă calificarea pentru primele două locuri s-ar putea transforma într-un dezavantaj. Neîndoiindu-se că jucăm tranșant, tot timpul, existînd posibilitatea participării la C.M. din Lumea Nouă și de pe poziția secundă, acestea constituie un mare pericol cauzat de autoliniștirea și optimismul ce tind să se instaureze în rîndul factorilor de decizie din fotbalul nostru. La aflarea configurației grupei, România a fost considerată una dintre favorite. Și pe bună dreptate, confirmînd apoi prin startul fulminant luat (7-0 cu Feroe și mai ales 5-1 în fața Țării Galilor, cu acele prime 35 de minute superbe). În acel timp, belgienii se urneau mai greu, doar 1-0 cu Cipru „acasă“,

urmînd însă 3-0 cu Feroe și 2-1 cu Ceho-Slovacia, ambele în deplasare, preluînd „sefia“ grupei la „adevăr“, cu +4. Sezonul de toamnă considerăm că a fost așteptat cu prea multă încredere într-un rezultat favorabil la Bruxelles. Se știe, „diavolii roșii“ ne-au învins cu 1-0, problema locului întîi devenind pentru noi doar o ipoteză teoretică. Situația s-a complicat și mai mult în momentul cînd Țara Galilor a cîștigat cu 1-0 în Insula Afroditei, amintindu-ne că nu trebuie omisă din calcule (+2). După ratarea acestui prim moment, victoria în partida cu Ceho-Slovacia reprezenta o condiție aproape obligatorie, dublată și de un succes peste două săptămîni în fieful cipriților. În timp ce noi am fost lipsiți de două „piese grele“, Gică Popescu și Balint, în tabăra oaspeților indisponibilitățile au abundat: portarii Stejskal și Vencel, fundașii Kadlec, Vrabec și Chovanec, atacanții Dubovsky și Timko. Auspicii favorabile, deci. Mai mult, oaspeții au fost obligați să procedeze la cele două înlocuiri regulamentare încă din minutele 15 (Nemec) și 35 (Skuhravy)! Iar prin deschiderea scorului în min. 47 (Ilie Dumitrescu) și prin evoluția în continuare a jocului tricolorii se conturau cu claritate în învingători. Numai că golul al doilea a refuzat să cadă, în ciuda ocaziilor avute, iar Vlădoiu (din

min. 66 în locul lui Hanganu, care are „meritul“ că din contactul cu el s-a resimțit Skuhravy) și Timofte I (introdus neinspirat în min. 78 în locul lui Lupescu) n-au adus prospețimea și clarviziunea necesare. Se poate invoca și neșansa, deoarece nu numai că n-am majorat scorul, dar în min. 83 am fost sancționați cu un penalty („venit ca o ghilotină“, l-am citat pe Cornel Dinu), transformat de Nemecek! O remiză care ne plasează la „adevăr“ după Belgia și Țara Galilor, la egalitate (minus 1) cu Ceho-Slovacia. Un punct important pierdut de către noi, „pe ulița cehă“, care poate fi recuperat, să zicem, tocmai în confruntarea revanșă de la Praga. În istoria performanțelor românești rezultatele mari le-am obținut de multe ori în ultimele 90 de minute. Important este că, deocamdată, „sîntem în cărți“. Rămîne de văzut pînă cînd.

Culese după meci

Prin urmare, acea expresie „sabia lui Damocles în partida cu Cipru“, dintr-un cotidian care l-a supărat pe selecționerul principal, a devenit foarte aproape de realitate. După aprecierea sa, jucătorii au dorit să joace și au jucat bine foarte mult timp, însă randalamentul nostru a scăzut spre final, la care a contat și faptul că Lupescu nu a rezistat pînă la sfîrșit, din nou fiind urmărit de ghinion. Realmente, penalty-ul a fost corect acordat, dar a pornit dintr-o greșeală nepermisă de tușier. De altfel, este cel puțin bizară delegarea unui trio de arbitri englezi atît timp cît sîntem în grupă cu o echipă din Regat. Desigur, lupta în grupa a patra este lungă, sîntem abia după al doilea tur al acestei campanii, acum patru echipe avînd șansa calificării. Principala grijă constă în pregătirea partidei cu Cipru, nutrînd speranța recuperării celor doi absenți de marcă.

În această fază, Ilie Dumitrescu va marca: 1-0 pentru noi! Dar, în final...

Fotografie de FLORIN IONIȚĂ

POMPILIU L. DUMITRESCU

DE MIERCURI PÎNĂ MIERCURI

BASCHET. ● Preliminariile C.E. Victorie frumoasă, din păcate doar de palmares, în grupa semifinală D: România — Suedia 91-77, cu Ghiță Mureșan autor a 42 de puncte. În altă partidă: Grecia — Ungaria 83-68. Simbătă la Sopron, Ungaria — România 87-79, întîlnirea de astăzi, de la Atena, cu Grecia, nemaiputînd să ne confere calificarea, întrucît Suedia a în trecut Grecia cu 90-81, ambele participînd la turneul final. ● **Campionatul feminin.** Surpriză în restanța FARTEC Brașov — Universitatea ACSA Anaconda Cluj 65-64. Din etapa a IX-a: Rapid — Olimpia SALIC 63-67 (neputința gazdelor a fost atît de mare încît parcă n-au vrut să cîștige!). Sportul Studentesc ANEF — FARTEC Brașov 67-41, Univ. Cluj — Olimpia Satu Mare 76-41, CONSTAR Universitatea Arad — Metalul Rm. Vilcea 88-57. Conduc, la egalitate, cu cite 16 p., Sp. Stud., „U“ Cluj și CONSTAR.

HANDBAL. ● „Optimi“ în cupele europene (masculin). C.C.E.: Universitatea IUG Craiova — S.G. Wallau Massenheim 28-23, insuficient însă, în prima manșă fiind 15-24; **Cupa I.H.F.:** Steaua București — RTV 1879 Basel 35-17, revanșă categorică după 28-29 în primul joc. **Cupa Cupelor:** H.C. Minaur Baia Mare a susținut

ambele meciuri în Franța cu O.M. Vitrolles, cedînd în primul cu 23-29. ● **Campionatul feminin** (ultima etapă a turului): 21-36 în derby-ul dintre campioana en titre, Universitatea Bacău, și Chimistul Rimnicu Vilcea, neînvinsă în continuare; Rapid Mecanică Fină — Silcotex Zalău 29-23, cele mai multe goluri fiind înscrise de Marișena Doiciu și Florica Ivan — cite 6 (Sorina Lefter a jucat mai puțin, acuzînd o indispoziție), respectiv Steluța Lazăr — 12; Politehnica AEM Timișoara — H.C. Aura Iași 28-28, podiumul fiind ocupat de Chimistul, Rapid și H.C. Aura.

VOLEI. Primul tur în cupele europene. C.C.E. (feminin): Rapid București a dispus lejer cu 3-0 în ambele manșe de norvegiencele de la VBK Sandnes. **Cupa Cupelor:** Universitatea C.F.R. Craiova (f) este calificată direct în turul al doilea, iar Elcond Zalău (m) deși a obținut revanșa în fața TSKA Sofia tot cu 3-0, a ratat calificarea la punctaverajul general (65-73). **Cupa CEV:** În schimb Braiconf Brăila a eliminat pe Elite Geneva (în componentă cu trei „straniere“) cîștigînd cu 3-0, așa cum pierduseră, avînd un punctaveraj de 76-73!

P. L. DUMITRESCU

Lovitura de pedeapsă

CLASAMENTUL

1. BELGIA	4	4	0	0	7-1	8
2. ROMÂNIA	4	2	1	1	13-3	5
3. ȚARA GALILOR	3	2	0	1	8-5	4
4. CECO-SLOVACIA	3	1	1	1	6-3	3
5. CIPRU	3	1	0	2	2-2	2
6. INSULELE FEROE	5	0	0	5	0-22	0

Astăzi, Țara Galilor — Belgia, iar la 29 noiembrie Cipru — România.

Paralele inegale

● Fotbalistul englez Gary Linecker a răspuns chemării gheșelor, spre deosebire de ilustrii săi colegi de breaslă Pele, Zico sau Maradona, evoluînd în prezent în echipa Grampus Eight, formație aflată în proprietatea firmei Toyota. Sosirea marelui jucător a însemnat un veritabil „boom“ pentru fotbalul japonez, la meciurile în care joacă fiul zarzavagiului din Leighton asistînd în medie 30 000 de spectatori. ● După soția olandeză și prietena italiană, o ziaristă care i-a grăbit divor-

țul, fotbalistul olandez Ruud Gullit și-a găsit alinarea în brațele Cristinei Pensa, o altă italiancă, originară din Lecco, un oraș în apropiere de Como. Lucrurile par destul de serioase, surinamezul făcînd recent o vizită la Monza, unde, serie presa peninsulară, i-ar fi făcut prietenului său Nikkī Lauda propunerea de a-i fi naș. După cum se știe, fostul campion mondial este în prezent consultant al scuderiei Ferrari.

TEODORA OPREA

Total despre Hlasek

N-o să fim atît de ingrați, încît să criticăm redacția de sport a televiziunii române că ne dă competiții peste competiții. Dar nu putem să nu observăm că, în timp ce echipele noastre de volei și handbal, de pildă, se bateau pentru un loc sub soare în cupele europene, noi aflăm totul despre Hlasek, știți dumneavoastră, tenismanul acela fost compatriot de-al lui Skuhravy. Eu unul habar n-am cine-i Ion Aurelian (cineva îmi șoptește c-ar fi voleibalist la echipa campioană), în schimb Schumacher

— pilotul — mi-e ca un frate, pînă și faptul că îi plac bannanele îmi este cît se poate de cunoscut. Acum, lăsînd gluma la o parte, ia să ne gîndim cît sport intern „se dă“ la TV română în comparație cu preluările de dincolo!

Detășare în interesul serviciului

O știre stranie a trecut aproape neobservată, anume aceea că Inter Sibiu i-a cedat pe Majearu și Vășli clubului Nyiregyhaza din Ungaria. Și ce-i cu asta, veți spune, e un lucru banal, auzim că prin Ungaria s-ar afla aproape o mie de jucători români. Așa este, numai că fotbaliștii amînțiți au fost transferați pentru o lună! În curînd, să te ții navele prin diverse campionate, un meci de cupă în Ungaria, un amical în Turcia, o etapă de campionat prin Cipru, azi aici, mîine-n Ploiești, veselie mare, ce mai!

DE SUB PODUL GRANT

● Nu vom da vina pe numărul etapei (a 13-a), nici pe cel al gazetarelor bucureșteni din presa scrisă și vorbită (tot 13!) prezenți la Bistrița, într-o zi de simbătă! Știm însă că fotbaliștii rapidiști ar fi dorit mult un rezultat bun și pentru a cînsti aniversarea președintelui lor, dl. Mircea Pascu. ● Deși deplasarea s-a soldat cu o înfrîngere, aceasta s-a produs, totuși, în fața unei echipe, Gloria, care aspiră, de asemenea, la Cupa UEFA și care avea un golaveraj pe teren propriu de 9-0. Tîră fiind primul, cu șutul său a la Hagi, care a perforat poarta gazdelor. Din păcate, ca și în meciul cu Dinamo, el a suferit o întîndere, fiind înlocuit, iar noi am pierdut tot cu 2-1. ● Desigur, lupta pentru podium dintre Rapid și Gloria continuă, ele avînd +4 și, respectiv, +3 la „adevăr“, echilibru care s-ar fi rupt în cazul obținerii unei remize de care giuleștenii au fost destul de aproape. În această dispută a apărut o nouă candidată, „U“ Cluj (cu +3). ● Oricum, după aprecierile gazdelor, alb-vișinii le-au pus mai multe probleme decît, de exemplu, Universitatea Craiova, pe care au întrecut-o cu 2-0. ● Bistriștenii recunoșteau,

totodată, că nu au capacitatea de a participa în cupele europene, dorînd în schimb Rapidului acest lucru. ● Din analiza lucidă și competentă pe care „staff“-ul rapidist a făcut-o imediat după meci a rezultat cu claritate ideea că este necesară o pregătire și mai serioasă în continuare, trebuie efectuată o primenire și întărire a lotului precum și înlăturare pe cît posibil fluctuațiile în evoluțiile unor jucători de la o partidă la alta. ● După cum se știe, firma sud-coreeană „Samsung“ este unul din sponsorii importanți ai Rapidului. Recent, jucătorii au primit un frumos echipament pe care l-au îmbrăcat la Bistrița, iar clubul — 30 000 mărci germane (pentru un an), plus aparatură, constînd din două televizoare color, un monitor, un video și cîteva seturi de casete, totul fiind deosebit de util la analiza jocului echipei. ● Iar dacă voleibalistele noastre se mărită, adresăm tradiționala urare „Casă de piatră!“ pentru noile familii de sportivi: Daniela Bumbăcilă și Sorin Bărbuică (baschetbalist la Sportul Studentesc ANEF), Daniela Buhlea și Valentin Adamciuc (voleibalist la Steaua).

FANE RAPIDISTU

ANECDOTE

■ O familie tînăra de francezi care nu poate avea copii adoptă un chinez de cîteva luni. După care contactează un profesor de limba chineză. Acesta, sesizat de faptul că tinerii vor să învețe limba după un curs ultrarapid, le atrage atenția asupra dificultăților ei și-i întreabă:

— În definitiv, de ce vreți s-o învățați atît de repede?
— Am adoptat un copil, zice mama. E chinez. În cîteva luni va începe să vorbească și trebuie să știm măcar cîteva cuvinte, să ne putem înțelege cu el.

■ Un medic are obiceiul să întîrzie la spital și de aceea personalul e mereu nervos. Într-o zi, medicul vine cu două ceasuri întîrziere și, înainte de a primi reproșul în cor al asistentelor și surorilor medicale, povestește:

— Tocmai am consultat personalul unui vapor chinez. Cei mai mulți au malarie. Niște chinezi mici, mici de tot. Cu ochi mici, cu gură mică și cu niște mîini mici. D-r cînd sînt goi să vedeți ce mari sînt în...

Medicul e întrerupt de strigătele violente ale femeilor.
— Ei, gata fetelor, zice el, ce vă rezeșiți așa? Vasul stă în port o săptămînă.

■ Mao cheamă în biroul său pe toți savanții atomiști și le vorbește ferm:

— Avem atîtea bombe atomice încît putem să aruncăm în aer toate capitalele țărilor imperialiste. Să-mi căutați rapid zece agenți devotați, să pună zece bombe în zece geamantane și să terminăm cu capitalismul.

Savanții încep să susțeaască.

— Ei, care-i problema? întreabă Mao. N-avem destule bombe? Nu găsim zece agenți?

— Bombe avem destule, îndrăznește unul din savanți, agenți de asemenea, dar de unde să găsim repede zece geamantane?

■ Tinerii căsătoriti discută. Soția exclamă:

— Vreau să avem mulți, mulți copii.

— Da, dar nu mai mulți de patru, o temperează soțul.

— De ce numai patru?

— Păi, n-ai auzit că al cincilea copil din lume e chinez?

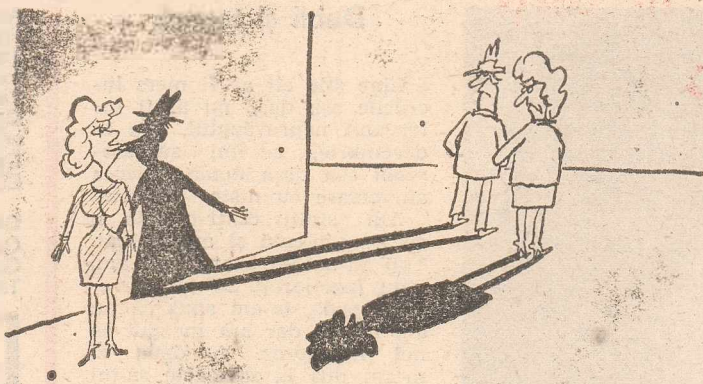
■ Un conferențiar, specialist în demografie, explică auditoriului:

— Dacă punem cei un miliard de chinezi în șir indian și-i facem să mărșăluiească, ei vor alcătui un șir suficient de lung ca să înconjoare pămîntul de mai multe ori. În plus, marșul poate să dureze la infinit, deoarece se reproduc permanent.

Un student ridică precipitat mina.

— Vreo nelămurire? îl chestionează profesorul.

— Da. Cum fac ei treaba asta în timp ce merg?

■ Înainte de a fi adormit, pacientul care urmează a fi operat privește mînușile de cauciuc ale medicului și, cu un ton impacientat și confidențial, întreabă:

— Astea vi le puneți ca să nu lăsați amprente?

■ Un chirurg foarte miop tocmai se pregătește să-i amputeze piciorul drept unui pacient. În acest moment intră medicul șef, care începe să urle:

— Ești nebun?! Omul ăsta trebuie operat de apendicită! Și nici măcar nu l-ai adormit! Ce-ai cu piciorul lui?

— Mă scuzați, domnule profesor, dar eu credeam că sînt în sala de autopsie.

■ Un miliardar intră fumînd o havană în hotel. La intrare, e abordat de un cerșetor care, pe lângă faptul că-i

nu fumezi havane. Ți-l vînd la banii ăștia!

■ Un milionar traversează într-un superb Cadillac un sat de munte mexican. La un moment dat, își dă seama că nu mai are o țigară și cum e un fumător înrăit oprește în fața singurului han din toată regiunea și-i cere patronului un pachet de țigări.

— Nu ținem. Pe aici nimeni nu fumează.

— Îți ofer o sută de dolari pe un pachet. Fără țigări nu rezist.

Hangiul ridică din umeri. Milionarul licitează: cinci sute, o mie, cinci mii. Omul se uită lung la american și ridică din umeri. Exasperat acesta strigă:

— Ofer Cadillacul pe o țigară!

Hangiul dă un ocol mașinii, pare să gîndească profund și, prudent, întreabă:

— Ce an de fabricație are?

■ Așa nu mai merge, îl ceartă un preot de țară pe un gropar care e beat tot timpul. Oamenii se plîng că tragi clopotele aiurea, că uneori cînti în timp ce-ți faci treaba și, ce-i mai grav, că sapi gropile atît de superficial, încît s-ar putea spune că-i îngropi pe bieții oameni numai pe jumătate.

— Părinte, protestează groparul, pînă acum n-a ieșit nici unul.

■ O femeie se interesează la direcția unui cimitir:

— Sărmanul meu bărbat, a fost îngropat aici în vreme ce eu eram într-o lungă călătorie. Ați putea să-mi indicați locul? Îl cheamă Jacques Dubois.

— Jacques Dubois? Nu avem așa ceva. Avem un singur cavou, pe numele Hélène Dubois.

— Drăguțul de el, a pus totul pe numele meu!

■ Un bărbat merge la cinema însoțit de cîinele său, pentru care cumpără bilet. La sfîrșitul filmului, spectatorii din jur au ocazia să-l vadă pe patruped plîngînd în hohote, impresionat de moartea tragică a eroinei.

— Un cîine care vine la film și plînge? se miră ei parcă loviți în cap.

— Da, zice stăpînul, și faptul e cu atît mai ciudat cu cît atunci cînd a citit cartea nu a pîrît prea impresionat.

■ Un producător îi vorbește regizorului:

— Facem un film despre viața lui Aznavour cu Belmondo în rolul principal.

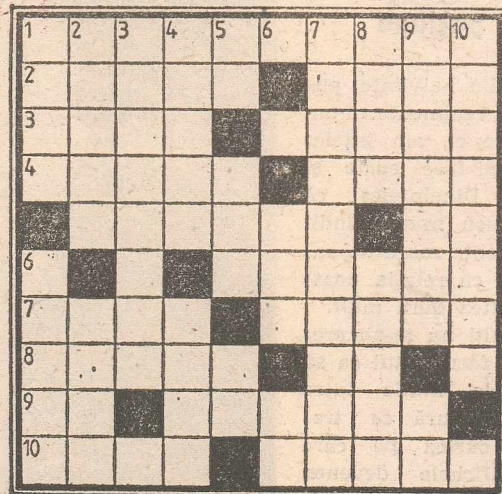
— De ce cu Belmondo și nu chiar cu Aznavour?

— E prea mîrunt!

Dezlegarea careului din nr. 43

În lumea școlii: SCOLARIZAT; ÎNCEPĂTORI; L; TC; M; OPT; ÎNOTA; EL; U; T; MICĂ; OCL; ORBI; RIGLĂ; RER; SÎNI; R; PIRE; VEB; FEE; VIO; RO; UT; SEMINAR; MATURITATE.

La fotbal

ORIZONTAL: 1) Luare cu forța... la fotbal. 2) Aut — Ca un meci fără nici un cîștigător. 3) Punctul de unde se execută cornerul — A face amplasarea pe teren. 4) Ca un gol de vis... — Șutat. 5) Se aștern în tribune... după primirea unui gol nedorit — Fentat la mijloc! 6) Schimbați de la un meci la altul. 7) Un gol uriaș — Un înaintaș... cu o bună parteneră. 8) Marcat pe față... în finalul unui meci extenuant — Dinamo — Steaua: 2-5! 9) Un joc căruia i-am pierdut începutul! — Salt spectaculos în dreptul plasei. 10) Întîlnit într-o formație... beton — Grila... fotbalistilor.

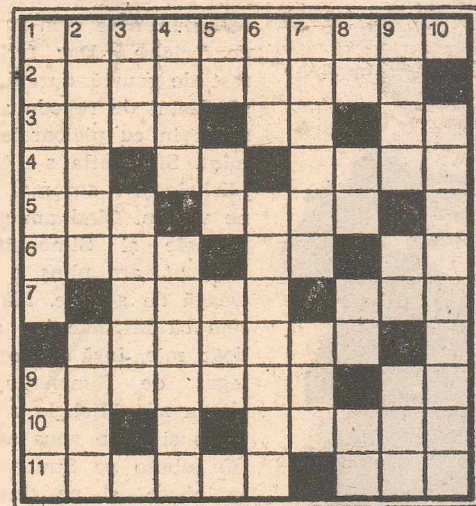
VERTICAL: 1) Celebrii noștri înaintași — Protecție pentru gheață. 2) Mare con-

sumator de energie... în joc — Nedorit în cazul unor lovituri de pedeapsă. 3) Ajutor de moment la accidentările din timpul jocului. 4) Coleg de echipă... care pătrunde în adîncime — Înaintașul de elită... are și unul al porții. 5) E bătută mereu — Cuvînt de urare — La Dinamo... pe extreme! 6) Fanatic, pasionat peste măsură — Marcat de la centru! 7) Unul căruia i s-a arătat cartonașul roșu... (fem.). 8) Bun de extremă — Publicație care apare... cu statistica. 9) Șuturile care „șterg” bara. (masc.) — În Giulești! 10) Revin la forma inițială...

Dicționar: LER.

DIONISIE GEORGESCU ■

Cad frunzele...

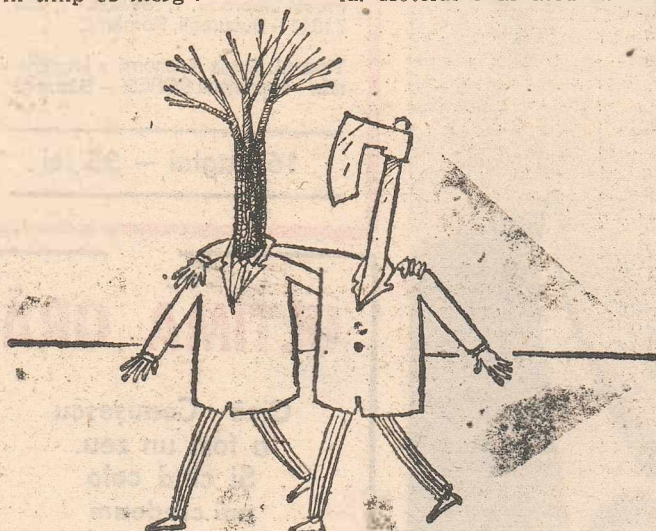
ORIZONTAL: 1) Multime de frunze (pl.) 2) Denumire generică pentru arborii cu frunze aciculare. 3) Gustul frunzelor de pelin — Vin sec! — Gem! 4) Primele sugestii! — Ion Frunzetti — Arborele vieții, cu coroana piramidală și cu frunze mici, solzoase. 5) Curelușă de meșină — Arbore melifer cu ramuri spinose și frunze compuse. 6) A povesti — Rele! — Desfrunzit, în sfîrșit! 7) Arbori rășinoși cu frunze lungi, aciculare — Frunzulițele bradului. 8) Arbori mari, cu frunze compuse, des întîlniți prin parcuri. 9) Podoaba unui arbore, formată din ramuri și frunze — Frunzulițe de visc! 10) Ulm gol! — Scriitor român contemporan care ne poartă „în țara toamnei” (Bazil). 11) Arbore spinos cu frunze înguste, lanceolate și argintii — Arbore cu frunze persistente în formă de ace lungi.

VERTICAL: 1) Arbori cu tulpina dreaptă, cu coroana rară și frunze compuse — So-

listul din frunzișul pădurii. 2) Suport pentru frunze — Somn letargic. 3) Trecere prin zid — Arbore cu lemnul alb și frunze opuse. 4) Corcodei (reg.) — Plante erbacee din familia liliaceelor, cu flori aurii și frunze plane, roșietice. 5) Aripă de zăgan! — Marginile frunzei! — A se opri. 6) Salcie de munte cu ramuri lungi și frunze lanceolate — Ramificațiile unui arbore, pe care cresc frunzele (sg.). 7) Arbore tropical cu lemn parfumat și cu frunze mari, opuse — Începutul narațiunii! 8) Uscate în vîrf! — Ușițe! — Plantă legumicolă cu bulbul format din mai mulți bulbi mici și cu frunze lanceolate, mai cunoscută sub numele de usturoi — În cupă! 9) Au coroane... bogate — Pană pentru despicat buștenii — Rămîn toamna doar cu frunzele întinse pe araci. 10) Arbore cu scoarța albă, flori uni-sexuate și frunze romboidale.

Dicționar: ÎRĂ, NIRI, IOV.

MIHAI ZGUBEA ■

COMISARUL CATTANI ARE NECAZURI II

Mare pasiune

Eu, puțin din naivitate, puțin pentru că realmente m-am îndrăgostit de el, am înțeles că Michele îmi face curte și am acceptat. Bineînțeles că în sufletul meu m-am gândit mult la diferența mare de ani dintre noi și că relația noastră nu va putea dura mult.

Știu că mulți nu m-au crezut, însă am făcut totul ca să nu se întâmple nimic între noi. Dar pe măsură ce treceau zilele, curtea pe care mi-o făcea Michele devenea tot mai asiduă. Mi-a trimis chiar și flori acasă. Până când, într-o seară ca multe altele, petrecută într-un restaurant din Roma, Michele m-a condus acasă. În mașină m-a sărutat. În acea seară am înțeles că nu-i mai pot rezista și am devenit amanta lui.

Trăiam numai pentru clipele de dragoste pe care, între două angajamente, mi le dăruia Michele. Nu voia să fim văzuți împreună în public, pentru că se temea de curiozitatea oamenilor. „Sint un personaj celebru”, îmi repeta mereu, „sintem ținta fotografilor și curioșilor, dragostea noastră va isca un scandal”. Mic, pe lângă toate astea,

mi-era frică și de părinți, că m-ar certa și m-ar împiedica să-l mai văd pe Michele, așa că nu le-am spus nimic despre relația noastră. Ne vedeam mai mult în casa lui Michele din Castel de Ceveri. Când nu erau acasă, părinții mei, Michele venea la mine. Ne iubeam cu pasiune și trebuie să recunosc că primele luni ale dragostei noastre au fost minunate și m-au umplut de fericire. Dar fericirea a fost de scurtă durată, pentru că destul de repede a trebuit să revin cu picioarele pe pământ. Simonetta s-a întors la Michele și n-am mai putut să ne vedem. Când am știut că Michele și Simonetta s-au împăcat, am plins o zi întreagă de gelozie. Mă amăgiseam că Michele îmi aparține doar mie, însă el era încă legat de Simonetta. După câteva zile Michele a venit la mine și mi-a spus adevărul: „O iubesc pe Simonetta, dar te iubesc și pe tine. Dacă vrei, putem continua să ne vedem”.

Eu am vrut să-l strig în față: „Dacă mă iubești, trebuie să o lași pe Simonetta”, dar n-am făcut-o, în schimb, am acceptat situația, mai ales că știam că în ultimele zile far se răciseră relațiile între ei. Speram că se vor despărți

definitiv, însă s-au împăcat și totul a rămas ca la început.

Relația lor n-a mai fost însă calmă, și, după un timp, s-au certat din nou. Se certau, se împăcau... Michele mi-a spus: „Virginie, nu pot trăi fără tine”. În concluzie, am acceptat să fiu a cincea roată la căruță. Nu mă interesa viitorul, poate și pentru că aveam doar 18 ani.

Așa a mers luni de zile. Se stabilise un echilibru: Michele îmi telefona zilnic. Aproape în fiecare seară, dacă nu era ocupat, venea să mă vadă. Continuam să ne vedem „în clandestinitate” acasă la el sau la mine, și această situație confuză, chiar dacă nu mă satisfăcea complet, îmi permitea totuși să văd omul de care eram îndrăgostită nebunește.

Dubii și teamă

Cine știe cât ar fi mers lucrurile așa dacă nu ar fi intervenit neprevăzutul. Era în decembrie, eu îmi sărbătoream cea de-a nouăsprezecea aniversare cu niște prieteni.

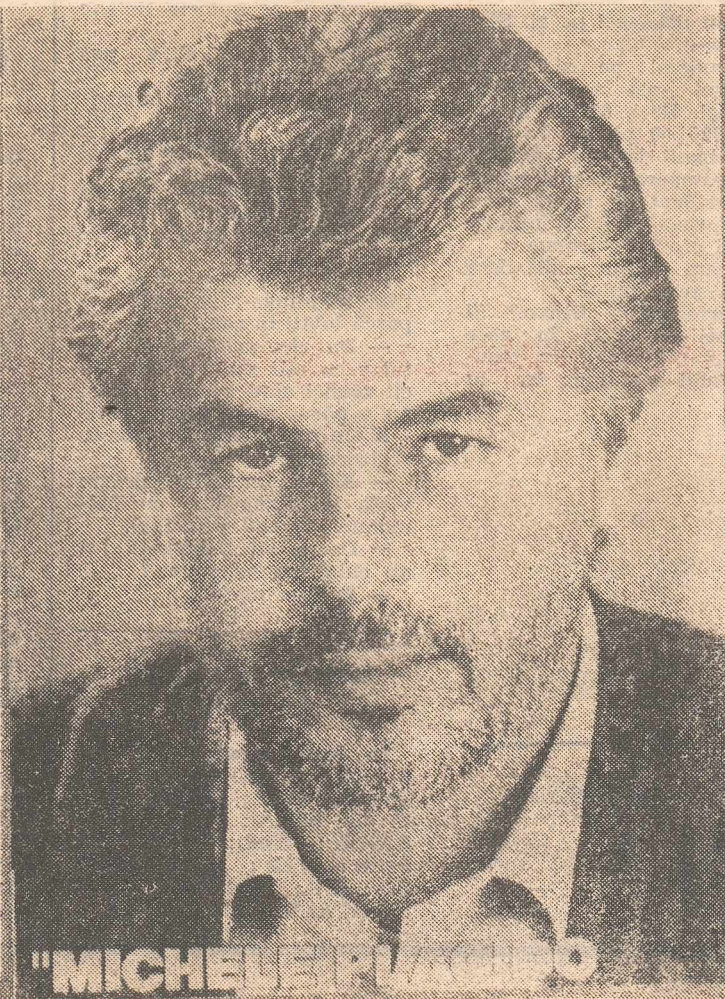
Am simțit dintr-o dată o greață violentă și am leșinat. Toți m-au întrebat ce am, erau îngrijorați. Mi-am revenit repede, le-am spus că nu am nimic, dar am început să mă îngrijorez. A doua zi m-am dus la farmacie să-mi fac testul de graviditate. Bănuielele mele s-au confirmat: eram gravidă. Mi-amintesc că eram singură acasă și că am plins. Mi-era teamă, nu știam ce să fac. Nu puteam să vorbesc cu nimeni, nici măcar cu părinții mei, mă temeam de reacția lor. Am sunat la Michele. Nu era nimeni. Apoi mi-am amintit că Michele lucra în acea perioadă la Milano, la spectacolul de teatru „La Giostra” de Strehler. „Am să-l sun diseară la hotel”, mi-am zis, „și-am să-i spun că aștept un copil de la el și ce trebuie să fac”.

Dar pe măsură ce trecea timpul, mă năpădeau bănuielele și îmi spuneam: „Și dacă eu am fost doar un capriciu? El o iubește pe Simonetta. Dacă-mi spune că nu vrea să știe nimic de copilul nostru? Dacă va nega până și faptul că acest copil e al lui?”

Singură, în camera mea, eram răvășită de gândurile acestea. M-am uitat la ceas: era seară. Michele intra în scenă. Mi l-am imaginat la teatru, culegând aplauzele publicului. Peste puțin timp va fi la hotel și eu îi voi povesti drama pe care o trăiesc. Dar el era un actor, un om celebru, admirat de toți; va accepta un copil de la mine, care eram o fetișcană necunoscută? Încă puțin și voi afla adevărul.

(Va urma)

Versiune de GEORGE ARION ■

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.1991

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10, 617.60.20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 312.82.89
Cont lei — 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută — 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:
George Arion (președinte), Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Liana Tatos, Liviu Timbus.

Redactor șef:
LIVIU TIMBUS

Secretar general de redacție:
Eugen Chirovici

Actualitatea politică: Tudor Octavian; Mapamond: Ion D. Goia; Realitatea imediată: Dorin Gherghinescu, Maria Timuc, Ion Rusu; Cultură: Liana Tatos; Eveniment: Victor Niță, Cătălin Apostol; Drepturile omului: Cristina Atanasiu, Elena Grecescu, Dorin Sălijan; Foto: Cristian Gache, Elena Ghera, Florin Ionită; Secretariat de redacție: Adriana Chirovici, Adrian Petrescu; Corectură: Maria Bărbulescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu. Telefoane: 2002 — secretariat director, 2558 — redactor șef, 2600 — eveniment, 2559 — drepturile omului, 2560 — cultură, știință; 2528 — fotoreportaj, 1453 — corectură.

Redactor șef:
ALEXANDRU PASĂRIN

Aurel Ștefan Alexandrescu, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor șef), 1457 (redacție).

Flacăra
Basarabiei

ALMANAH

„FLACĂRA”

■ FINANCIAR, JURIDIC (2143): Avidă Balica, Gabriela Ionescu, Corneliu Olteanu, Eugenia Ciurea, Aristică Văduva, Florenta Tudor.
■ ADMINISTRATIV: Dan Mircea Popa (2634), Liliana Crețu.
■ SECRETARIAT SOCIETATE: Cătălina Ștefănescu (617.59.69).
■ PUBLICITATE: Mihai Sândoiu, Nastasia Maniu, Eugenia Vasile, Angela Frandos, Călin Mărcusanu (2634).
■ DIFUZARE: Manuela Vasiliu, Gabriel Bumb, Florin Enache, Doru Iancu, Gabriel Milan Sava (617.48.91).

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicațiile Flacăra” S.A., telefon 617.48.91, fax 312.82.89 — Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 — București, România.

Tiparul: Regia autonomă a imprimărilor — Imprimeria CORESI — București

16 pagini — 35 lei

ULTIMA ORĂ

Cică Ceaușescu
a fost un zeu.
Și când colo
noi credeam
că era cirmaci...

Tandon
ROMANIA

Societate mixtă
ROMÂNĂ - GERMANĂ
Adresa: bd. Expoziției nr. 1, et. 2, sala 205 sect. 1
telefon: 17.09.60; 17.08.75 fax: 12.82.87

Distribuitor al firmelor

Tandon
SUA

COMPUTERS

și

AEG OLYMPIA
GERMANIA

oferă imediat întreaga aparatură de birou, calculatoare, produse de înaltă calitate, după standardele germane:

Tandon COMPUTERS

AEG OLYMPIA

□ Noile tipuri de microcalculatoare
AT compatibile IBM-PC
MODULAR COMPUTER SYSTEM
din grupa 80286, 80386, 80486
cu viteze până la 50 MHz

GARANȚIE 3 ANI
□ Periferice aferente
□ Rețele de tip NOVELL
□ Consumabile diverse

□ Toată gama de birotică
□ Imediat din stoc: mașini
de scris electronice cu
TASTATURĂ ROMÂNEASCĂ
cu panglică de mătase
GARANȚIE 1 AN